

XIII. évfolyam 2. szám

2017. július



MAGYAR CSENDŐR



Híven, Becsülettel, Vitézül!
A Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület
Kiadványa

*Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország Feltámadásában!*

Ámen!

**A Magyar Királyi Csendőrséget az Alkotmány-
híróság 44/991 számú határozataival rehabilitálta.
Törvény és alkotmány ellenesnek nyilvánította az
Ideiglenes Nemzeti Kormány csendőrség fel-
oszlátására vonatkozó 1690/ 1945.M.E. rendeletét
(Magyar Közlöny 1991.VIII.28)**

PUBLICATION OF EVIDENCE INTERNATIONAL INVES-
TIGATION 1935 - NEMZETKÖZI RENDVÉDELMI
NYILVÁNTARTÁS - 93. OLDALÁN 1935. ÉVBEN A MAGYAR
KIRÁLYI CSENDŐRSÉGET A KANADAI CSENDŐRSÉGGEL
EGYÜTT A VILÁG LEGHATÁSOSABBAN MŰKÖDŐ
BŰNÜLDÖZŐ SZERVÉNEK MINŐSÍTETTE.

HU ISSN 1786-9250

Kiadja: A Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület
2030 Érd, Teréz u. 30.

Felelős szerkesztő:

Ságvári Pál elnök

Postacím: 2700 Cegléd, Muskotály u. 11.

E-mail: sagvari.alez@freemail.hu

magyarcsendorok@ymail.com

Tel/fax: 06/53-312-587

Mobil: 06/30-583-80-11

*A kiadványban közöltek nem feltétlenül egyeznek a szerkesztők
véleményével. Kéziratokat és fotókat a szerzők kérésére visszaküldjük.
E-mailben küldött írásokat World 6 vagy újabb verzióban, képeket, rajzokat
JPG formátumban kérünk. Gépiró kapacitással nem rendelkezünk, korosabb
olvasóinktól fogadunk el csak gépelt kéziratokat.*

A Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület honlapja: www.magyarcsendorok.hu

Hősök Napja

Közel századik évfordulója annak, hogy a Magyar Országgyűlés törvénybe iktatta a háborús hősookról a méltó megemlékezést. A törvény többek között előírta, hogy minden magyar település köteles köemlékművet állítani világháborúban elesett katonái emlékére, mert az első és a következő második világháború szinte minden magyar családot érintett. Mind két világégés hatalmas áldozatokat követelt a magyar királyi honvédségtől, a katonáktól, a m. kir. csendőrségtől és minden magyar honfitársunktól!

Az első világháborúban a harcok négy éve alatt három és félmillió magyar katona öltötte magára a Monarchia, (a Közös Hadsereg) vagy a Magyar Királyi Honvédség egyenruháját. Közülük 600 ezren vesztették életüket, és ennél többen testileg-lelkileg örökre megnyomorítva tértek haza. Az első világháborúban csak a 12 isonzói csatában 441 ezer katona volt az osztrák-magyar hadsereg véres vesztesége! Ennyi volt a halottak, sebesültek, eltűntek száma.

Katonáink emberfeletti küzdelmeit, hősiességét az utókor számára számos kimagasló katonai győzelem példázza. A közelgő 100. évforduló kapcsán a híres caporettói áttörést említem (e: Kaporettó). Ma Kabirid nevű város Szlovéniában. 1917. október 24.-én a Monarchia újjászervezett 14.-ik hadseregének csapatai német támogatással több órás tüzérségi előkészítés után, rendkívül kemény harcokban 10 kilométer széles sávban áttörték az olasz védelmet. Az áttörési szakaszt tovább szélesítve 2 hét alatt, csapataink közel 400 kilométerre verték vissza az ellenséget. Összes fegyverzetüket, lövegeiket, sebesültjeiket hátra hagyva pánikszerűen

menekültek a szétvert olasz csapatok. A visszavonulás során több százezer olasz katona megadta magát, katonáink előtt letették a fegyvert és fogságba estek. Az egész olasz hadsereg, ezzel Olaszország összeomlását, az időközben beérkező jelentős angol, amerikai, francia katonai erők mentették meg.

A második világháború sem kímélte katonáinkat. Közel egymillióan áldozták életüket a hazáért a keleti fronton, a „Don kanyarban”, Kárpátok és Észak Erdély védelmében, a Duna-Tisza közti harcok során, az 52 napig tartó ostrom alatt, Budapest védelmében, a Dunántúli hadműveletekben, több tízezen szovjet hadifogságban.

Nemzetünk, katonáink vitéz helytállásáért, az első és a második világháború győztesei és azok talpnyalói kegyetlen bosszút álltak! Az első „nagy háború” után elrabolták hazánk több mint kétharmadát, nemzeti értékeink többségét. Nemzettestvéreink millióival újkori rabszolgaként bánnak, Trianon után közülük tízezreket gyilkoltak le, elrabolták értékeiket, még az anyanyelv használatáért is büntetnek napjainkig! A második világháború után elvesztettük az ország teljes szuverenitását. Megcsonkított, kirabolt hazánk közel 50 évre gyarmattá változott. Mindezen emberi tragédiákra, gazdasági, politikai, katonai rémségek elszenvedőire a Hősök Napján is emlékeznünk kell!

Ma is helytálló a Hősök Napjáról az 1924.-ik évi törvénycikk. Idézve: „A magyar nemzet mélységes szeretettel, magasztaló elismeréssel és hálával emlékezik meg azokról a hős fiairól, akik az 1914-18 évi világháború alatt a hazáért vívott súlyos küzdelmekben, a magyar nemzetnek dicsőséget és hírnevet szerezve életüket feláldozták. A nemzet soha el nem múló hálája és elismerése jeléül,

az élő és jövő nemzedékek örök okulására és hősi halottaink dicsőségére, minden esztendő május hónapjának utolsó vasárnapját nemzeti ünneppé avatja. Ezt az ünnepnapot, mint "Hősök emlékünnepét", a magyar nemzet mindenkor a hősi halottak emlékének szenteli".

1945 után a kommunista rendszer nem tartott igényt katonahőseink tiszteletére. Odáig süllyedtek, hogy a Hősök Terén 1929-ben avatott ismeretlen katona (gránit tömbből alkotott) sírját is feldarabolták az ország összes trianoni emlékművével együtt. A „rendszerváltást” követően a Hősök Terén helyébe 1999-ben új emlékkövet tettek. "A hősök emlékének, akik népünk szabadságáért és a nemzet függetlenségéért áldozták életüket" felirattal. Évek óta a Honvédelmi Minisztérium szervezésében a Magyar Honvédség katonái tisztelegnek a Hősök emléke előtt. Minden jelenlegi honvéd helyőrségben is megemlékezéseket tartanak katonahőseink emlékére. Ez a minimum! Illene visszaállítani mindazt, amit az eredeti törvény előírt!

Mert a Hősök Napja méltó ünneplésének több „szépség hibája” van, több sebből vérzik!!

1. A bukott kommunista rendszerben törvényt hoztak a „Gyermek Nap” megtartásáról, amit- nem véletlenül - máig pontosan május utolsó vasárnapjára szerveznek az egész országban. Ezért gyakran, az esetenkénti jó szándék ellenére, sérülnek a Hősök Napja rendezvényei.

Semmi kifogás nincs a „Gyermek Nap” megtartásáról! Mindnyájan szeretjük gyermekeinket, unokáinkat, boldogak vagyunk velük, ha nem csak az év egy napján szeretetben velük ünnepelhetünk. De az időpont egybeesését egyáltalán nem tartjuk szerencsésnek! Egész nyáron pl. a tanítási szünetben, lehetne erre megfelelőbb időpontot választani, ha lenne erre politikai akarat, vagy jó szándék. Sajnos nincs!

2. Tovább rontják a” Hősök Napja” méltóságát, súlyosan sértik a hazáért hősi halált katonák emlékét azok a budapesti Hősök Terére nem illő rendezvények, mint a halottak napi amerikai import, a Halloween töklámpás fesztivál és a legkülönbözőbb versenyek, hősi halottaink emlékét sértő „bulik”, bemutatók tucatjai.

Ha már Amerikát említettem. Jártam Washingtonban és mellett fekvő Arlingtonban a katonai temetőben. A nap 24 órájában, órák váltásokban, hosszú vörös szőnyegen, díszegyenruhás katonai őrség díszmenetben tiszteleg katonahőseik és az amerikai nemzet nagyjainak emléke előtt. Kifogástalan rend és tisztaság mindenütt. A díszőrség parancsnokának vezényszaván kívül egy hangos szót sem hallani a hatalmas temetőben. Ott például elképzelhetetlen, hogy bárki Kennedy elnök örökmécsese, vagy az elesett katonák emlékoszlopa körül tökfesztivált, kegyeletet és jó ízlést sértő programokat szervezzen. Mert ezzel meggyaláznák a világháborúkban és tucatnyi más csatateréken elesett amerikai katonák százezreinek emlékét! Budapesten ma már sajnos „ez nem téma”, és bizonyára sokan legyintenek és röhögcsélnek egyet, amikor a magyar katonahősök tiszteletéről vagy a hazaszeretetről van szó!

3. Nap-mint nap halljuk, hogy a sajtó nagyhatalom! Az a fő kérdés, hogy kinek a szolgálatában? Mert a médiumok, az írott sajtótermékek, rádió, a televízió és egyéb elektronikus eszközök, tisztelet a kivételnek, Hősök Napja méltatásában látványosan vérszegények, ezen „nagyhatalom” erőviszonyai folyamatosan gyengélkednek. Kivételek közé sorolható a Honvédelmi Minisztérium (és intézményei) mellett a közszolgálati csatornák és írott sajtótermékek egy része, amelyek tucatnyi reklám között, rövidre szabott műsoraikkal, cikkeikben igyekeznek méltó módon emlékezni és emlékeztetni a Hősök Napja eseményeire, katonahőseinkre. Tisztelet és köszönet mindazon tanintézeteknek, keresztény egyházi és civil szervezeteknek is, amelyek szintén legnagyobb tisztelettel emlékeznek a hazáért elesett hőseinkre!

Bízom abban, talán akad a magyar országgyűlésben egyszer egy jó érzésű, nemzeti érzelmű politikus aki felemeli a szavát és mindent megtesz a Hősök Napja ünneplésének méltó helyretételére!

Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület a tiszteletbeli csendőrörsök részvételével minden általunk ismert és elérhető helyszínen, településeken a Hősök Napja mellett kegyelettel emlékezünk nemzetünk szabadságáért elesett hőseinkre. Tisztelgünk a háborúban, a haza védelmében hősi halált halt katonák, honvédek, csendőrök, rendőrök, szabadságharcosok, nemzetőrök, hadifogságban, közbiztonsági szolgálatteljesítés közben és a kommunisták börtöneiben életüket vesztett honfitársaink, bajtársaink emléke előtt, imádkozunk lelki üdvükért!!

Köszöntjük tiszteletbeli csendőr bajtársainkat, szimpatizánsainkat, akik a jelenlegi határainkon kívüli, vagy tengeren-túli országokban élnek, lélekben velünk együtt tisztelegnek hőseink áldott emléke előtt!

Híven, Becsülettel, Vitézül!

v. Ságvári Pál



Emlékezzünk az első és második világháború csendőr hőseire

Bodnár Mihály beregszászi szárnybeli csendőr az oroszokkal Zabloutonnál vívott ütközetben kapott sebeiben 1914. november 1.-én meghalt.

Kardos Imre debreceni őrsbeli csendőr az olaszokkal vívott csatában 1918. november 1.-én Monte-Grappánál elesett.

Ratkof Ede battai őrsbeli csendőr alőrmester 1918. november 1.-én a harctéren elesett.

Kovács Péter 2. osztályú őrmester, a cintosi őrs parancsnoka, a laktanyának fellázadt román néptömeg elleni védelmében 1918. november 2.-án elesett.

Szoboszlai Dániel őrmestert a zarándi őrs parancsnokát, fellázadt román néptömeg 1918. november 2.-án Zarádon meggyilkolták.

Gerhardt Ferenc szegedi kerületi csendőr a románok elleni harcban szerzett sebesüléseiben 1916. november 5.-én meghalt.

Gyarmati József révaranyosi őrsbeli csendőr románokkal harcolva 1916. november 5.-én Csernahévíz mellett elesett.

Mészler József őrmestert a kismodrói őrs parancsnokát, amikor a jegyző megtámadott feleségének védelmére kelt tót néptömeg 1918. november 5.-én Kismodrón meggyilkolta.

Németh Ferenc csákvári őrsbeli alőrmester fegyveres rabló tömeggel harcolva 1918. november 5.-én az etyeki határban elesett.

Lukács Kálmán csonopjai őrsbeli őrmester az oroszokkal vívott harcban 1915. november 6.-án Rudka mellett elesett.

Varga Sándor Kővágó őrsbeli alőrmestert szerb katonák 1918. november 6.-án Tündérlakon meggyilkolták.

Kiss Pál őrmestert a csentai őrs parancsnokát és Kovács Mátyás csentai őrsbeli alőrmestert lázadó szerb néptömeg 1918. november 7.-én meggyilkolta.

Szabó János dési őrsbeli csendőr a 3.-ik isonzói csatában szerzett súlyos sebesülésében 1915. november 8.-án Laibachban meghalt.

Második Világháborúban

Kovács András próbacsendőr 1942. május 2.-án Petróc községben szolgálatteljesítés közben szerb partizánokkal vívott tűzharcban hősi halált halt.

Incédi Lajos csendőr hősi halált halt.

Forrás: Csendőrségi Lapok 1942. november 1.

Halottaink

Petróc község lakossága, — az 1942. május 2.-án a községben szolgálatteljesítés közben szerb partizánokkal vívott tűzharcban hősi halált halt néhai Kovács András próbacsendőrnek közadakozásból emléktáblát létesített, melyet 1942. október 11-én ünnepélyes keretek között avattak fel, szüleinek jelenlétében.

Az emléktáblát Drozda András háztelkén épített kőfalon, — azon a helyen, ahol néhai elesett — helyezték el és azon a következő szavak olvashatók: „E helyen halt hősi halált Kovács András m. kir. próbacsendőr 1942. május 2.-án szolgálatának hű teljesítése közben.“





INCÉDI LAJOS

CSENDŐR

Hősi halált halt 1942 október 28-án, az orosz harc-
téren szerzett súlyos sebesülése következtében.

TISZTELGÜNK EMLÉKE ELŐTT!

Az ünnepélyen Léh Mátyás szépligeti r. k. plébános beszédet mondott, szép szavakkal ecsetelte a csendőrhivatás eléggé nem méltányolható jelentőségét és azt az állandó élet-halál veszedelmet, mely a polgárság élete és vagyonbiztonsága fölött őrködő csendőrségre lépten-nyomon leselkedik. Beszédét azzal fejezte be, hogy tegyen fogadalmat a község, hogy ezentúl csak kalapot emelve fognak elhaladni az emléktábla előtt.

A felavató beszéd elhangzása után az ünnepségen megjelent Farbaky József alezredes, újvidéki osztályparancsnok, a m. kir. csendőrség tisztikara és legénysége nevében koszorút helyezett az emléktáblára.

Forrás: Csendőrségi Lapok, 1942. november 1.

Milotára fájt a foguk

Vasárnap délelőtt a „ficfás” Tiszaháton. Fent könyöklök a milotai református templomtorony ablakában, s nézek keletre, Kárpátalja felé. Pár száz méterre kanyarog a Tisza, de vizét eltakarják az ártér öreg fái. A mögötte lévő hegyek viszont magasan a fák fölé tornyosulnak, ellátni Husztig, Nagyszőlősig, Beregszászig. Gyönyörű vidék. A folyó és a hegyek közti síkságon végig magyar falvak, de a vidék mégsem Magyarország. Ezer évig az volt, aztán jött Trianon, és az újonnan alakult Csehszlovákiához csatolták. Majd pár éves magyar világ után a Szovjetunióhoz - most Ukrajnához tartozik.

Nem sok hiányzott, hogy Milota is oda kerüljön. Pedig Milotát még Trianonban sem fenyegette az elcsatolás veszélye, hiszen a Tisza bal oldalán fekszik, és a tiszaujlaki hídtól lefelé a bal oldali falvakra nem tartottak igényt az idegenek. Csak később a szovjetek. 1944 őszén a területet elfoglaló vörös hadsereg parancsnokai szemet vetettek Tiszabecsre, Uszkára, Milotára, és a kárpátaljai településekhez hasonlóan itt is szovjet köz- igazgatást vezettek be.

Máig rejtély, hogy miért volt szükségük e falatnyi területre. A történészek szerint talán hídfőállást akartak kiépíteni a Tisza innenső oldalán. Ám ez erősen sántít, hiszen Tiszaujlaktól felfelé végig az övék lett, s az ma is a folyó bal oldala, ahonnan akadálytalanul támadhatták volna bármikor a nyugati ellenséget.

**Kecskési Tollas Tibor
1991-ben egy szegedi
író-olvasó találkozón**



Egy magyar főhadnagy tette talán a legtöbbet, hogy dugába dőljön a szovjetek terve. Kecskési Tollas Tibor 1944/45 telén az ideiglenes magyar kormányhoz hű előljárói parancsára felderítő misszió tartózkodott a térségben, s jelentette a szovjet annektálási terveket, melyeknek ismeretében a magyar kormány a szövetségi ellenőrző bizottsághoz fordult. A franciák, az angolok nem igazán tiltakoztak, az amerikaiak azonban az asztalra csaptak. Az ő kemény fellépésük nyomán aztán a szovjetek visszakoztak, Uszka, Tiszabecs és Milota maradt Magyarországon.

Ezt ünnepelték a közelmúltban Milotán, ahol a református templom előtti téren impozáns emlékművet emeltek Kecskési Tollas Tibor emlékére. A nyíregyházi Balogh Géza szobrászművész (névrokona és egykori tanára e sorok írójának) bronz domborműve egy motorkerékpáron ülő férfit ábrázol, a katona-költő stilizált alakját. Történetünk főszereplőjét. Az utókor ma már hősnak tartja, de ha élne, ő maga tiltakozna ez ellen a leghevesebben, mondván: fiúk, csak tettem, amire esküdtem, védtem, vigyáztam hazám földjét.

Katonacsaládba született, atyai nagyapjának fivére az a Kohlman ezredes volt, aki az Al-Dunánál ezredével Kossuthék visszavonulását biztosította Orsova felé. A Borsod megyei Nagybarcán született 1920. decemberében, gyermekkorát is ott töltötte. De annak hamar vége lett, mert a szülők nehéz anyagi helyzete miatt csak a tiszti családok számára ingyenes katonaiskolában tanulhatott tovább, így húzták rá már tízéves korában az egyenruhát a kőszegi kádétiskolában, ahol - mint a régi harcostárs, a Szabad Európa Rádió szerkesztője, Juhász László a lakitelki népfőiskola gondozásában megjelent Fehér füzet című könyvében írja - sok átsírt éjszaka után is csak megnyugodni, de megszokni sohasem tudott. Mégis a soproni hadapródiskola, majd a Ludovika Akadémia következett.

A katonai akadémia elvégzését követően szívproblémái miatt a frontra nem mehetett, csendőrtiszti tanfolyamra irányították. Két évvel később, 1943 nyarán Muraszombatba került, ahol mindent megtett, hogy csökkentse a feszültséget a magyar és a szlovén lakosság között. Elkövetett azonban

egy apró „hibát”: a közelgő német megszállás ellen tiltakozva nagyszabású Kossuth-ünnepséget szervezett, büntetésből áthelyezték a keleti országrészbe. Zászlóaljának szálláscsináló tisztjeként Beregszászba vezényelték, ahol akkor állt már a gettó, amelyet a helyi rendőrség őrzött. De nem volt elég emberük, így az őrzést később a csendőrség vette át. Kecskési Tollasnak azonban semmi beleszólása nem volt az ottaniak életébe. Sőt, a kíméletlen bánásmód miatt többször is tiltakozott, a bevagonírozást követően pedig az áthelyezését kérte a parancsnokától. Kérését teljesítve szakaszával a Tisza hídjainak őrzésére vezényelték, az új állomáshely Tiszaújlak lett.

Újlak szemben van Tiszabecccsel, Uszkával, Milotával, tulajdonképpen ekkor ismerkedett meg igazán a Tiszaháttal, a nagyszerű tiszaháti emberekkel. Ezért is jött vissza szívesen 1944/45 telén felderítésre, a három falu végül ennek köszönheti Magyarországon való maradását. A szovjet terv megghiúsulását azonban nem bocsátották meg az ország új irányítói. Kecskési Tollast ugyan a kellő igazolások bemutatása után - a magasabb rangú csendőrtisztek közül csupán párat - átvett az akkor alakult demokratikus honvédség, de a kommunista párt mindent megtett azért, hogy a nemzethű tiszteket koholt vádak alapján eltávolítsa a seregből vagy a rendőrségtől. 1947 decemberében ez történt Kecskési Tollással is, aminek oka aligha lehetett a csendőrmúlt, hiszen ez esetben nem szolgálhatott volna tovább a fegyveres testület kötelékében.

Ma már világosan látszik, az a futárszolgálat volt a „bűne”. Életrajzírói szerint a Magyar Kommunista Párt nem bocsátotta meg neki a „szabotázst”, de azt mégsem mondhatták, hogy Kecskési főhadnagynak azért jár büntetés, mert mások mellett ő is megerősítette a szovjetek okkupációs szándékát. Kapóra jött viszont a csendőrmúlt. S a tárgyalásokon hiába mutatták be a muraszombati zsidó hitközség igazoló levelét, hiába jelent meg ott tucatnyi beregszászi gettólakó, akik mind cáfolták, hogy Kecskésinek bármi szerepe lett volna a deportálásokban, pár tanú - ki tudja, milyen indíttatásból - ellene vallott. Előbb nyolc, majd a fellebbezés után tíz év börtönt kapott.

Csak 1956-ban szabadult, majd Nyugatra távozott. A szabadságharc vezette arra az életpályára, amelyre a sors szánta: megalapította az '56-os politikai emigráció legjelentősebb lapját, a Nemzetőrt, amelyet negyven éven át szerkesztett.

A Magyar Köztársaság Legfelső Bírósága 1991-ben mentette fel minden vád alól, és semmisítette meg a koncepció per ítéletét. Magyarországon először Milota emlékezik meg köztéri alkotással a Tiszahát jótévőjéről.

Balogh Géza

Forrás: Szabadszavak, 2017. június 16.

Kecskési Tollas Tibor csendőr főhadnagy emlékére

Milotára fájt a foguk címmel jelent meg a Szabadszél 2017. június 16-i számban Kecskési Tollas Tibor csendőr főhadnagy életútját és irodalmi munkásságát méltató portré. Az írást a szerkesztőség hozzájárulásával a Magyar Csendőr-ben kissé rövidítve közöljük. Néhány adatot, eseményt Kecskési Tollas Tibor emberi nagysága előtti bajtársi tisztelgésként valamint egykori személyes kapcsolatunk okán igyekeztem pontosítani, kiegészíteni a jelen és az utókor számára.

A Borsod megyei Nagybarcán 1920. december 21.-én született és 1997. július 19.-én hunyt el Münchenbe. Hamvait végakarata szerint a családja hazahozatta. Szülőföldjén, édesanyja sírhelye mellett nyugszik a nagybarcai temetőben.

Már a német megszállás előtt csendőrtisztként tett németellenes kijelentései miatt büntetésből 1944 nyarán a 117-es számú csendőrzászlóaljhoz vezényelték, onnan Beregszászra szakaszparancsnoki beosztásba, ahol a volt téglagyár területén zsidó gettó működött. Felügyeletét a magyar rendőrség látta el, később rendőri létszámhiány miatt a deportáltak elszállításáig a csendőrök is tábori felügyeletet láttak el.

A gettóban minden balliberális híresztelés, rágalom ellenére nem ő volt a táborparancsnok. Az őrséget egy Feri Pál nevű főhadnagy vezette, akire feltűnően hasonlított, személyüket gyakran összekeverték. Kecskési csendőr főhadnagy szolgálata alatt a deportáltak közül senkit nem bántalmaztak, nem kínoztak, beosztottaitól is megkövetelte az emberséges bánásmódot, fegyelmet. Az ottani körülményeken igyekezete ellenére ő sem tudott változtatni. Ezért Beregszászról az áthelyezését kérte, amiért parancsnokai frontszolgálatra vezényelték.

Hadi beosztásban 1945 tavaszán mind két kezére súlyosan megsebesült. 1945 után a demokratikus magyar honvédség tisztjeként szolgált. 1947. decemberben hamis vádakkal letartóztatták. A „népbíróság” 10 év börtönbüntetésre ítélte. Figyelembe sem vette hogy a tárgyaláson több beregszászi volt gettó lakó és a muraszombati zsidó hitközség is Kecskési főhadnagy emberséges magatartásáról vallottak, a vádlott felmentését kérték. Az utolsó szó jogán elmondta, „nem követtem el a vád szerinti bűncselekményeket, csak annyiban érzem magam bűnösnek, hogy nem tagadtam meg a parancsot, amikor oda vezényeltek” (beregszászi gettó szolgálatra).

A kiszabott 10 év büntetésből 9 évet gyűjtőfogházban, a váci börtönben és a tatabányai rab bányában töltött. 1956 júliusában, a politikai perek felülvizsgálatakor több rabtársával együtt szabadult. A kommunista éra kegyetlen börtönviszonyai minden emberi képzeletet felülírtak. Bizonyíthatóan napirenden voltak a brutális fizikai bántalmazások, kínzások, az elítélteket folyamatosan éhezették.

Súlyos megpróbáltatásai ellenére, börtön évei alatt illegálisan 12 kézzel írott füzetbe gyűjtötte verseit, melyek celláról-cellára vándoroltak, majd falba rejtve várták a sorsukat. Közülük három példányt sikerült nyugatra csempészni.

Az 1956-os forradalomban a budapesti Nemzetőrség összekötő tisztjeként a Széna-téri felkelőkkel (a legendás Szabó János csendőrtiszt-helyettessel) vett részt. Szabó Jánost a diktatúra 1957. januárban az elsők között végeztetett ki. Kecskési Tollas Tibor a várható letartóztatása előtt november első felében sokadmagával külföldre (Ausztriába) távozott.

Nyugatra csempészett verseiből volt rabtársaival 1956. december 1.-én kiadták a „Füveskert” versantológiát és bécsi szerkesztésben, Münchenben megjelenő lapot Nemzetőr címmel.

1958-ban Bécsben megnősült magyar felesége etnológus. 1963-tól a müncheni Néprajzi Múzeum tudományos munkatársa.. Három gyermekük közül Tamás és Csilla Bécsben, Krisztina Münchenben született.

A Nemzetőr-ön kívül a szerkesztésében jelent meg további két forradalmi antológia a Gloria Victis 1948-49 és a Gloria Victis 1956. Tollas Tibor elhivatottságát talán a legtömörebben fejezik ki az alábbi sorok: (Tollas Tibor, Gloria Vistis 1968, (vers részlet)

„S izenjük minden elnyomónak:

Megölhettek,de megmarad az ország,

Megszállhattok, de nem győztök soha,

Elűzhettek, de a nép emlékezik

Mint megvakított a felkelő napra.

Szabadság! Lángszírmú virágodat

Őrzik a holtak és a századok! „

Megjelent verses kötetei: 1959. Csak ennyi fény maradt, 1967. Járdaszigeten, 1969. Eszterlánc, 1975. Irgalmas fák, 1979. Évgyűrűk, 1983. Forgószélben, 1988. Varázskör, 1991. Hazafelé.

Irodalmi munkásságán kívül lehetőségei és egészségi állapota függvényében számos rendezvényen vett részt, előadást tartott európai és tengeren-túli országokban, találkozott volt bajtársaival, tisztelőivel.

Kecskési Tibort nyugaton napjainkban is, mint az egyik legismertebb magyar költőt tartják számon. A váci börtönben írt *Bebádogoztak minden ablakot* című verse a korszak embertelensége elleni tiltakozás egyik leghatásosabb irodalmi alkotása.

Milotán a költő iránti tisztelet jegyében 2000 október 20.-án szülőfalujában Tollas Tibor Emlékszobát avattak, amely napjainkig emlékházzá bővült. A kialakításhoz szükséges anyagi forrást a költő özvegye[^] Nagybarca lakossága, Tollas Tibor külföldön és Magyarországon élő barátai, tisztelői adományozták. Az emlékház előtti parkban kopjafa emlékeztet Kecskési Tollas Tibor életútjára. A kopjafát a Lakitelek Népfőiskola Alapítvány adományozta. 1997-től minden évben születésnapja közelében a Tollas Tibor-Alapítvány versmondó versenyt rendez általános és középiskolások számára. A jeles eseményt a Felvidéken, Erdélyben elődöntők előzik meg a nagybarcai szavaló versenyt.

Kecskési Tollas Tibor csendőr főhadnagy emlékét, szellemiségét a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület tisztelettel ápolja, honlapunkon méltatjuk és a Magyar Csendőr-ben közöljük verseit.

v. Ságvári Pál

Katona volt –e a magyar csendőr?

Hiszem, hogy a HM-nek és a BM-nek vannak más tennivalói is, mint fontolgatni azt a kényes kérdést, hogy hova sorolja a volt magyar királyi esendőség hősi halált halt katonáit. (katonai vagy polgári státusba?) így engedtessek meg, hogy egy öreg csendőr véleményt nyilváníthasson.

Hogy az alábbiaknak ne csak megértő eredménye, de meggyőző ereje is legyen, kezdjük azzal az 1881. évi III. törvénycikkkel, amely 1881. február 14-én nyert szentesítést és az országgyűlés mindkét házában 1881. február 15-én lett kihirdetve.

Fenti törvény első paragrafusa nem ad módot különböző vélemények vitájára, mert egyszerűen kimondja, hogy „A közbiztonság ellátására **KATONAILAG** szervezett magyar királyi csendőrség állíttatik fel”.

Hogy ennek az alaptörvénynek egyenes folytatásaként meghozott és 1883. évi és május 20-án kihirdetett XXVII. törvénycikk már besorozott honvédeknek csendőrségi szolgálattételre való alkalmazását szabályozza, nem sok kételyt engedélyez, mert ennek a törvénynek második paragrafusa már a HM. szerepét is meghatározza: „Az említett években besorozott, a csendőrségi szolgálatra **ALKALMAS**, lehetőleg nőtlen honvéd őrvezetők, altisztek és szükség esetén közlegények a **HONVÉDELMI MINISZTER** által kiválasztatnak és a csendőrségi szolgálatra behívatnak.”



Hogy az előbbi bekezdésben idézett törvény nem titkolta a csendőrségi szolgálatban eltöltött időt kétszeres értékűnek minősíteni, idézzük a 3. paragrafusát: „A csendőrségi szolgálatra ily módon áthelyezett legénység szolgálati kötelezettsége - 1883. évi szeptember hó 1-től legfeljebb 1885. év június hó 1-ig terjedhet; mely tényleges szolgálat - az első hó kivételével - kétszeresen, vagyis akként számíttatik, hogy minden eltöltött hat hónapi szolgálati idő a köteles honvédségi szolgálatba **EGY TELJES ÉVNEK** tudatik be. Az ötödik paragrafus ezt mondja: „Ezen törvény végrehajtásával a **HONVÉDELMI MINISZTER** bízatik meg.”

Nem illik találgatni a törvényhozók indokait, legyünk megelégedve azzal a ténnyel, hogy már 1883-ban is komoly minőségi különbséget jelentett a csendőrségi szolgálat összehasonlítva a honvédségi szolgálattal.

Feltehető, hogy a jó öreg Monarchia minisztériumai is szerették a hatáskörök tisztázását, így nem csodálható, hogy 1895-ben kétségbevonhatatlanul a Honvédelmi Minisztérium hatáskörébe utalják a csendőrség „MINDENNEMŰ SZEMÉLYI ÜGYÉT”, beleértve: 1.) a.) a tiszti kinevezésre vonatkozó felterjesztési tervezetek szerkesztését, b.) felülvizsgálati, nyugdíjazási és kegydíj iránti ügyeket, c.) altiszti, valamint a legénységi létszámhoz tartozó csendőrségi egyének kitüntetése és jutalmazása iránti előterjesztéseket, d.) csendőrtisztek, hadapródok és számvivő minősítési táblázatának megőrzését, e.) a csendőr hadapródok és tiszthelyettesek kinevezése iránti előterjesztéseket, f.) csendőrtisztek és hadapródok áthelyezését és vezényletét, g.) szabadságolások ügyét és h.) tiszti rendfokozatról való lemondások ügyét.

Aki az 1.) pont alatt felsoroltakat nem tartja „MINDENNEMŰ SZEMÉLYI ügynek, megérdemelné, hogy a másik HÚSZ pontot felsoroljuk, de legyen elég idézni néhány olyan kimondottan személyi elbírálást igénylő eljárást, mint rendfokozatok meghatározása, -vezénylesek, szabadságolások, -szakkiképzések, -öltözési és felszerelési

szabályok, -nyugdíjazások, -elbocsájtások, -nősülési ügyek, -útlevelek engedélyezése és megszerzése, -fürdők használatának engedélyezése, névváltoztatások és mozgósítási ügyek intézése, melyek MINDEGYIKÉBEN A HONVÉDELMI MINISZTERIUM VOLT ILLETÉKES!!

Ne felejtjük el, hogy a csendőr két esküt tett a Testületbe való felvételekor, a katonai és a csendőr esküt, ne felejtjük el, hogy a csendőr szolgálatában ugyanazokkal a jogokkal és kötelezettségekkel rendelkezett, mint a katonai őr, ne felejtjük el, hogy a legénységi és tiszti rendfokozatok AZONOSAK voltak a honvédséggel, ne felejtjük el, hogy a csendőr szolgálati felelőssége a katonai büntető törvénykönyv alapján lett elbírálva, ne felejtjük el, hogy a csendőr fegyverhasználati joga és KÖTELESSÉGE volt adott esetekben, s azokért a hadbírótság előtt felelt.

IGEN ÁM, mondja a mai felelősséget viselő „illetékes” MINISZTERIUM, de azóta sokat változott a csendőrség szolgálati megbírási viszonyai. Sajnos, ez igaz, de a TÖRTÉNELMI MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉG SZOLGÁLATI VISZONYÁT NINCS „HATALOM” AMELY MEGVÁLTOZTATHATTA VOLNA, VAGY MEGVÁLTOZTATHATNÁ!!!

36.218 Elnökség 1944SZ. H.M. KÖRRENDELETÉHEZ
KIADOTT SZOLGÁLATI SZABÁLYZAT 1. RÉSZ 1.
MELLÉKLET A.) KATONAÁLLOMÁNY: 1.
ÁLLOMANYCSOPORT: IDE TARTOZNAK: a vezérkar - a hadműszaki törzskar - a fegyvernemek - a testőrség - a koronaőrség - a képviselőházi őrség - a csendőrség - a szolgálati ágak csapatai - méneskar, valamint a fentiekből származó tábornokok - ide tartozik még a szakszolgálatos

legénység is, melynek szakmai tagozódását a mindenkori szervezési rendelet határozza meg.

Katona volt a csendőr? Törvényeink és szabályzataink szerint békében: IGEN. A csatatereken? Legtöbbje sisak nélkül, gépfegyverek, golyószórók ismétlő puskák gyalogsági ásók nélkül, tűztámogatás nélkül, félelem és önkímélet nélkül: IGEN!

Ez az egyszerű helyzetjelentés a volt magyar királyi csendőrök Bajtársi Közösségének központi vezetőségének szíveterméke. Évek óta kérjük Hazánknak honvédő harcában résztvett és HŐSI HALÁLT szenvedett csendőr Bajtársaink emlékét megörökítő emléktáblák, emlékművek felállítását. A HM. a BM.-be utal a HOHE türelmet kér. A legfiatalabb hivatásos, csendőr 75 éves, türelmünk van, csak az idő sürget: „Nem magunknak kérünk, nem érdemliünk sokat, Becsüljétek meg a kakastollasokat. „Mi, emigrációba kényszerített vén csendőrök, HÍVEN, BECSÜLETTEL, VITÉZÜL hisszük, hogy Hazánk új és fiatal vezetőségi iránya olyan Magyarországot teremt, amelyhez a magyar csendőr szelleme és jelleme rendet, csendet és közbiztonságot hagyhat örökségül.

vitéz Kiss Gábor,

Az m.kir.Cső. Bajtársi Közösség

központi vezetője.

Forrás: Szittyakürt, 1999. augusztus

Bebádogoznak minden ablakot

Az életből csak ennyi fény maradt,
Csillagos ég, tenyérsugár.
Ezt vártuk nap-nap, homályos falak
Üregéből esténként-délután.
S elvették ezt is, a tenyérsugár napot:
Bebádogoztak minden ablakot.

Tágult szemekkel kék tengerét látom
Nápolynak, s fénylő partjai felett
Még vár a Vezúv, pipál és a tájon
Barnára lesült boldog emberek.
Látjátok? Éjben élünk, mint vakok,
Bebádogoztak minden ablakot.

Tízen fekszünk egy fullasztó szűk lyukba',
A szánk kapkodja be a levegőt,
Mint partra vetett halak kopolyúja
Tátogunk némán – s érzed, nincs erőd
Szívni az étel s ürülék szagot:
Bebádogoztak minden ablakot.

Az Alpeseknek fenyves illatából
Míg csokrot küld a hús nyugati szél
És lelket öblít fenn a tiszta távol
S mosolygó hegyek hószaga kísér,
Itt tegnap társam tüdőbajt kapott,
Bebádogoztak minden ablakot.

Csendet hasít a sétahajó kürtje.
A falon sikló leánykacagás
Nem visszhangzik már zengőn a fülünkbe
S az ezersípú nyár nem orgonáz.
Süket a cellánk, minden hang halott,
Bebádogoztak minden ablakot.

Túl Barcelona kertjein szitálva
Egy barna asszony meleg hangja bűg
És alkonyatba pendül a gitárja.
Hol táncolóktól tarka még az út;
S fülünkbe folynak az ólmos napok...
Bebádogoznak minden ablakot.

Tapintanánk a bársonyos egekbe,
Ujjunk hegyéből kiserken a vér.
Mint koporsóba, be vagyunk szegezve,
Csak daróc szúr, vagy poloska ha ér.
Simogatnánk a sugaras napot –
S bebádogoztak minden ablakot.

Londonban bál van, sima termén siklik
A sok selyembe öltözött leány.
Puha hajuknak hamvassága izzik
Lágy bútoroknak tükrös hajnalán.
Nyugat táncol – tán végképp eladott?! ...
S bebádogoztak minden ablakot.

Nyelvünket most a friss tavasz zamatja

Most nyögve nyeljük nyirkos kortyait

Az alvadt bűznek, hol minden falatra

Émelygő gyomrod felfordulna itt.

De lenyeljük e végső falatot:

Bebádogoztak minden ablakot.

Az éhség marta testünket telt álom

Lakatja jól – és ínycenc ételek

Ízét kínálja Párizs – szinte látom,

Hogy kúszik el a neonfény felett

A Néma Rém – s nem lesz több hajnalod ...

Bebádogoznak minden ablakot!

A rádiók csak üvöltsék rekedten

A szabadságot s az ember jogát.

Itt érzi csak befalazott testem

A milliókkal Moszkva ostorát.

S Váctól Pekingig zúgják a rabok:

– Ha nem vigyáztok, az egész világon

Bebádogoznak minden ablakot!

A vaskezű Ráday

2. rész

Ráday tevékenységétől nem voltak idegenek

a fondorlatos pszichológiai módszerek, amelyeket egy-egy jelentősebb bűnöző kihallgatásánál alkalmazott. Ő csalta lépre a már öregedő, de még mindig bűnözésből élő Rózsa Sándort, a hírhedt makói orgazdát, Vér Antalt, aki korábban zavartalanul folytatta bűnös tevékenységét, rengeteg földet, lovat, marhát, juhot és nagy házat szerzett a bűnözőkkel való cimboraságból. Ugyancsak az ő nevéhez fűződik a tömeggyilkos rác Macsvánszky Maxim elfogása is.

A korrupst pandúrok lebuktatása érdekében kémei betyárnak öltözve, a pusztai csárdákban várták a pandúrokat; csekély ellenállás után hagyták magukat elfogni, majd jó pénzért igyekeztek az elfogóikat megvesztegetni. Ha ez sikerrel járt, ők vették őrizetbe a megtévedt rendfenntartókat.

Kétségtelen, hogy az elfogott bűnözőkkel szemben a szegedi várban kialakított börtönben Ráday nem bánt kesztyűs kézzel. Nem volt semmi luxus, kívánságlista. Rideg körülmények, szerény koszt, esetenként kemény munka várt a bűnözőre, amíg a már akkor is lassú igazságszolgáltatás meg nem hozta az ítéletet.

A különböző hátborzongató, válogatott kínzásokról azonban semmi valós alapja nincs. Ezt az idővel szabadult egykori bűnözők egy-egy pohár bor mellett anekdotaként mesélgették, hogy ezzel mentsék egykori bűntársaik "bekönpését". Ugyanakkor más, hivatalos és autentikus források szerint Szegeden a rabokkal szembeni bánásmódban a korabeli magyarországi börtönöket meghaladóan vették

figyelembe az emberiességi szabályokat. Így nyílt lehetősége a már említett Halassynak, vagy Vér Antalnak az öngyilkosság – elkövetésére. Mindenesetre ezek a mendemondák elegendőek voltak arra, hogy akár napjainkban is, a bűnözőkért vérző szívű tollforgatók leinkvizítorozzák Rádayt.

Jóllehet Ráday élet és halál ura volt, és az uralkodót képviselte, a végtelen puritánság jellemezte. Nemcsak másoktól követelte ezt meg, de maga is elől járt a jó példával. Távol tartotta magát minden fényűzéstől, erről leginkább irodája - amely egyben lakhelye is volt - tanúskodik, amelyet számtalanszor leírtak. Eszerint a szegedi vár egyik helységében volt az irodája. A fehérre meszelt szobát nem ékesítette semmiféle dísz. Olyan volt, akár a kolostorok fojtott levegőjű misztikus cellái. Egyetlen kép függött csak a falon: a király, I. Ferenc József képmása, felette pedig egy hatalmas vas feszület. A király arcképe alatt mintegy az ő akaratának, hatalmának és személyének megtestesítője ült egyszerű, kényelmetlen faszéken Ráday, a királyi biztos. A kereszt pedig azt jelképezte, hogy "Istennél a kegyelem!" Hatalmas tölgyfa asztal feküdt előtte, a sarokban pedig egy fapriccs, amelyen aludt.

(Ezen elgondolkodhatnának azok az egykori pártkorifeusok és bizonyos szakszervezeti vezetők, akiknek ma az a legfőbb gondjuk, hogy irodájukat itáliai reneszánsz, vagy XIV. Lajos korabeli francia empire bútorokkal rendezzék be.)

Magáról Rádayról így vallott évek múltán egyik munkatársa:

“Milyen ember volt Ráday Gedeon gróf, akiről a betyárvilág esztendői alatt oly sokat suttogott a vármegye érdekelt népe, akit ártatlan embertől a véreskező rablógyilkosig mindenki rettegett?

Középtermetű ember volt. Erős fizikummal megáldott, biztos járású, kimért és szótalan. Az ajkai mindig csukva voltak s a szája felett két mély ránc a kegyetlenség barázdáját hasította azon. Úgy ült székében, mintha nem élő ember lett volna, hanem gépezet, amely a halállal, a bitófával, de előbb már szerszámokkal is működik. De még nem teljes Ráday portréja, mert még nem szóltam a szemeiről. Hát ezek a szemek voltak azok, amelyek szinte hipnotikus varázssal felnyitották és szóra bírták a konok betyár koponyákat, bár ezek jól tudták, ha beszélnek, a börtönajtó nem nyílik meg előttük sohasem ...

Ráday munkáját az általa kiválasztott kiváló munkatársak segítették. Ilyen volt Laucsik Máté és Kormos Béla.

Laucsik Máté fejér megye főszolgabírója volt, ő volt a nyomozások feje, a fővizsgálóbíró. Bécsben végezte a jogi egyetemet. Laucsik korát meghaladó kriminálpszichológiai tudás és érzék birtokában vezette a kihallgatásokat. Jókait bámulatosan eredményes működéséről mintázta a Lélekidomár című regényének főhősét, a hajlíthatatlan akaratú Lándory Bertalant, aki úgy játszott az emberek lelkein, mint virtuóz a hegedűn.

Móra Ferenc szerint “ ... a gróf csak díszveretes hüvelye volt az igazság pallósának - az éles penge Laucsik volt benne”.

A rangsorban Kormos Béla következett, ez a rideg, lekenyerezhetetlen ember. Ő aztán nem riadt vissza, ha le kellett kenni egy-két pofont, de azok az állítólagos kínzások, amit a korabeli liberálisok ennek a triumvirátusnak tanúsítottak, korántsem fedik a valóságot. Tény, hogy nem bántak kesztyűskézrel a gazemberekkel, és elsősorban az áldozatok emberi jogait tartották szem előtt!

A korabeli liberális sajtó és a Parlamentben a baloldali ellenzék állandó vizsgálatot követelt, és telekürtölte a Monarchiát azokkal a rémhistóriákkal, amelyek állítólag a szegedi vár kazamatáiban történtek. Ezekről természetesen senki nem győződött meg, az udvarra a nyomás mégis olyan erővel nehezedett, hogy a belügyminiszter kérelmére az uralkodó 1871-ben megköszönte Ráday működését, de egyben legfelsőbb elismerésének jeleként az igen magas érdemrenddel, a II. osztályú Vaskorona Renddel tüntette ki.

Az igazság az, hogy Rádaynak azért kellett mennie, mert vizsgálódásai a társadalom olyan felsőbb rétegeit, is érintették, amelyeket nem illett bolygatni.

De ekkor már mindegy volt, mert a királyi biztos három és fél éves működése alatt nemcsak a betyárvilágot, de szinte a bűnözést is felszámolta.

Ráday bukásával a meglapuló bűnözők nem igazán lélegezhettek fel, mert 1884-ben megkezdte működését a Magyar Királyi Csendőrség, amely a kor nemcsak legkorszerűbb, de egyben legeredményesebb rendvédelmi szerve is volt.

Megemlékezés Püspökladányban

2017. június 5-én Püspökladányban a római katolikus templomkertben található csendőr emlékműnél megemlékezésre került sor.

A mártírhalált halt csendőrök újratemetésének 5. évfordulója és a 97 évvel ezelőtt aláírt trianoni békediktátumra is emlékeztünk. Az eseményekkel kapcsolatos gondolatokat Tóth László 39- es számú tb. csendőrőrs parancsnok és Rigán István megyei önkormányzati képviselő úr mondták el. Wass Albert Gyertyaláng című versét Smidróczki Tímea szavalta el.

Tóth László

39- es számú tb. csendőrőrs parancsnok





Gulág emlékművet avattak Várpalotán 2017.

02. 24.-én

A Gulág emlékévk keretében egy pályázati lehetőséget kihasználva avattak a városból és a térségből elhurcoltak emlékére kegyhelyet a városközpontban.

A pályázaton nyertes várpalotai Marathon TKE emelte az emlékművet, szervezte az eseményt, melyen megjelent többek között Tés polgármestere, Fodor-Bödös István, valamint Katona Csaba várpalotai alpolgármester is.

Méreg József a rendezvény felvezetőjében bemutatta egyesületüket, és vázolta a negyedszázados civil szervezet eddigi tevékenységét.

Az avatási ünnepségen várpalotai iskolások szavalták a tavaly decemberben elhunyt várpalotai, a Gulágot is megjárt Völgyi József versét, valamint énekes, gitáros műsorral emlékezett Gágó Zsolt, a Palotai Turul Társaság elnöke. Gábris József az alkalomhoz illő verseket szavalt nagy átéléssel, szuggesztív erővel.

Emlékező beszédet a szervezők felkérésére Galambos István önkormányzati képviselő mondott. A képviselő többek között kiemelte, "Emlékeznünk kell azokra az atyánkfaira, akik megjárták ezt a poklot és soha nem tértek haza, emlékeznünk kell azokra, akik bár hazajöttek, de hosszú évekig a megvetés volt az osztályrészük, emlékeznünk kell arra a Völgyi Józsi bácsira, aki megjárva a Gulágot hazatért,

és volt elég bátorsága ahhoz, hogy 56-ban fellépjen a kommunista rendszer ellen. Emlékeznünk kell a családtagokra, a feleségekre, akik mellől éjszaka rángatták el férjeiket, a gyermekekre, akik félárván nőttek fel, és akik előtt csak suttogva mondhatták ki az igazságot.”

A rendezvény végén Fodor Balázs várpalotai plébános áldotta meg az emlékművet.

A koszorúzás során mintegy tucatnyi szervezet helyezett koszorút, köztük Várpalota Önkormányzata, és a Jobbik helyi szervezete. A jogfolytonos Vitézi Rend nevében Cserei Mihály VRNT koszorúzott, Balog Tamás tb. csendőr törm. pedig díszőrként vett részt.

Balog Tamás





A Nemzeti Hadsereg születése

II. rész

Előző számunkban megírtuk, hogy az első világháború befejezése illetve összeomlása után gróf Károlyi Mihály kormánya nem tudta beváltani ígéretét, lemondott. Megalakult a Tanácsköztársaság. A vörösök rémuralma alatt a magyarországi bolsevizmus kitörése után alig két hónappal Aradon majd Szegedre átvonulva megalakult az ellenforradalmi nemzeti kormány.

A menekült katonákból hadsereget toboroztak, élére Horthy Miklós tengernagyot nevezték ki. A Nemzeti Hadsereg készen állt, de a franciák nem engedélyezték a sereg átvonulását a Dunántúlra, hogy bevonulhassanak a fővárosba.

A fővezér végül is cselhez folyamodik ...

Elrendeli, hogy magyar járőrök induljanak a "semleges zónába", amely a vörösök és a románok demarkációs vonalai között feküdt.

A mind sűrűbben útnak indított járőröknek természetesen nyoma veszett. Egy magyar katona sem tért többé vissza ...

Minden járőr hősi vállalkozásnak tekinti megbizatását és fáradságot nem ismerve, végrehajtja feladatát.

Életük kockáztatásával valamennyien elérik a Dunát.

De úgy látszik, hogy az óvatosan megvalósított cselnek nem lesz meg a kívánt eredménye ...

A román csapatok augusztus 5-én, azzal az ürüggyel, "hogy biztosítaniok kell a rend fenntartását", megszállják Budapestet.

Az országnak két kormánya van. Az egyik Szegeden működik, a másik a szocialista Peidl Gyula elnöksége alatt kerül uralomra Budapesten.

A szegedi kormány, a József főherceg kormányzósága alatt alakult budapesti kabinetet nem hajlandó elismerni. Horthy a minisztertanácon kijelenti, hogy a hadsereg nem a szegedi kormány, hanem a haza szolgálatában áll: "Magyarország a hadsereggel áll, vagy bukik".

Siófok

A fővezér augusztus 13-án, hajnalban első szárnysegéde, Magasházy László, tüzérszázados kíséretében elrepül Szegedről.

A repülőgép a csapatok felett kering ...

Most érkezett el a pillanat, hogy ledobják középük a visszavonulási parancsot.

Magasházy feszült figyelemmel tekint a fővezérre, de Horthy Miklós "nem"-et int a fejével. Nem engedi ledobni a földre ezt a "parancsot". Tovább repülnek Siófok felé.

"Ötnegyedórai légiút után - írja a fővezér első szárnysegéde - Siófok mellett egy tarlón szállottunk le. A gépet egy éppen ott dolgozó munkás őrizetére bíztuk, mi pedig gyalogszerrel megindultunk a faluba. A vörös hadtestparancsnokság helyét a falubeliek útmutatása alapján találtuk meg. Nem kis szorongással követtem a fővezért a vörös hadtestparancsnokságra, mert csapataink még a Duna-Tisza-közén útban voltak és a fővezérnek én voltam egyedüli őrzője és segítője. Szerencsére másnap Prónay százados a vörösöktől elvett repülőgépeken és gépkocsikon már elegendő számú tiszti őrséget küldött mellénk.

A vörös hadtestparancsnokság előtt őrség őgyelgett, amely elé Horthy Miklós ezekkel a szavakkal lépett: Horthy fővezér vagyok! - Mivel én a határozott és erélyes fellépéstől sokat vártam - jegyzi meg Magasházy -, rákiáltottam az őrségre: Miért nem lépnek fegyverbe, ha a fővezér lép be a kapun? - A megszeppent katonák ezt felelték: Nálunk ez nem szokás! - Ezután a fővezér a vöröshadtest vezérkari főnökét Craenenbrock alezredest kereste fel, akinek kijelentette, hogy a hadtest parancsnokságát azonnal átveszi!"

A meglepett alezredes nem mert ellenkezni. A fővezér a következő percben már parancsokat osztogatott, amelyeket minden ellenkezés nélkül teljesítettek.

Horthy a vörös csapatok által megszállott Siófokon valóban órákon keresztül marad Magasházy László századossal. Sehonnan semmi támogatás... Prónay késő este érkezik meg és csak másnap délelőttre sikerül neki megfelelő tiszti őrségről gondoskodnia.

A fővezér augusztus 15-én néhány napra Pestre megy, ahol azonnal érintkezésbe lép József királyi herceggel, Mardaescu tábornokkal - a román megszálló csapatok parancsnokával - és az antantmissziókkal.

A szövetségközi katonai bizottság négy tábornokból állt: Amerikát Bandholtz, Nagybritanniát Gorton, Olaszországot Mombelli képviselte. A franciák képviselője is egy generális volt.

Ez alatt a szegedi csapatok szerencsésen átkeltek a Dunán és megérkeztek a Balaton mellé. Lehár ezredes is megindult és Szombathelyen szervezte tovább csapattestét. A fővezér augusztus 19-én tért ismét vissza Siófokra. A hatáskörébe tartozó magyar területet katonai kerületekre osztotta.

Rengeteg tárgyalásra volt szükség. Soós tábornok vezérkari főnök ezeket a tárgyalásokat Budapesten folytatta le augusztus végén. Szeptember 7-én az antant elvileg hozzájárult 30.000 főnyi olyan mozgó haderő szervezéséhez, melynek létszámában a karhatalmak és polgárőrségek nem foglaltatnak benne. Ígéretet tett az antant arra is, hogy a románok további előnyomulását beszünteti, csapataik erőszakoskodását pedig megakadályozza. Szóba került természetesen a magyar területeknek a román részről történő kiürítése is. Ez fokozatosan következett be, de végül megtörtént...

Horthy Miklóstra már egész Európa felfigyelt.

Magyarország az ő személyén keresztül nyerte vissza a világ előtt tekintélyét. Alig pár héttel ezelőtt néhány százan voltak csak Szegeden, most azonban már majdnem 30.000 embert számláló hadsereg állott a fővezér mögött.

Október 12-én a magyar nemzeti hadsereg csapatai bevonulnak a zászlódíszben lengő Székesfehérvárra, melynek lelkes lakossága könnyes szemmel fogadja a fővezér katonáit.

De a 'románokkal ismét baj van. Visszavonulásuk nem megy simán. Szerencsére közbelép a párizsi Nagytanács megbízottja: Sir George Clark. Ezt a tisztafejű angol diplomatát a budapesti szocialisták hiába akarják félrevezetni a "fehérterror"-ról szóló meséikkel. Garami Ernő és Jászi Oszkár vágyálmai nem teljesülnek. A brit követ nem hajlandó a "fehér hadsereget" lefegyverezni. Átlát a szocialista cselszövéseken, és igazságérzete tiltakozik a fosztogató románok minősíthetetlen eljárása ellen.

Nemzeti hadsereg diadalmas bevonulása

Már csak néhány nap volt hátra és az idegen megszállás alóli felszabadulás ünnepe rohamosan közeledett. A kiürítés a nemzetközi katonai bizottság pontos tervei szerint történt. És az ország ideiglenesen megszabott határai között immár Horthy katonáinak kemény léptei dübörögtek.

A megszállásra hivatott fegyveres erő két csoportra oszlott és Budapest felé menetelt.

Az ország hazafias közönségét a végsőkig felháborította a románok magatartása, akik még mindig vonakodtak elhagyni a fővárost. Diamandi román meghatalmazott miniszter úgy nyilatkozott, hogy a román csapatok kivonulása azért késik, mert "Budapest lakosságának bizonyos rétegei a megszállás meghosszabbítását kérték..."

Ezek a "rétegek" még azt is szerették volna elhitéteni a világgal, hogy a "magyar nemzeti hadsereg alkalmatlan a rend fenntartására..."

A szocialista-kommunista szövetkezés a románok segítségével puccsszerűen akarta eltávolítani állásából Friedrich István miniszterelnököt.

Sir George Clark október végén a végsőkig kiélezett viszonyok között lépett közbe... És november 17-én a román katonák kivonultak Budapestről...

1919. november 16-ika, fontos dátum Magyarország történetében. Ezen a napon vonul be a magyar nemzeti hadsereg Budapestre.

Az éjszaka folyamán úgyszólván senki sem tudott aludni. Már hajnalban talpon van az egész város. A szürke, nedves időben őszi szél fújdogál. Esik az eső. De az utcák csak úgy feketéllenek az embertömegtől. Mindenki a Gellért tér felé igyekszik, mindenki saját szemével akarja látni a nemzet hadseregét és annak fővezérét. Budapest szegény, meggyötört népének szívébe lassan-lassan visszatér a bátorság, az öntudat, a hit.

Kelenföld felől jönnek...

A távoli ködből feszült várakozás közben bontakozik ki a fehér lován ülő vezér keménykötésű alakja...

Ember-ember hátán áll sorfalat a Köröndtől a Gellért térig. A többszázezer főnyi tömeg áhítatos csendben várakozik. Nem türelmetlen, nem idegeskedik, csak áll meghatottan, visszafojtott lélegzettel a fővezér felé irányuló tekintettel.

Reggel fél kilenc után távoli morajlás hallatszik.

Megszólalnak a kürtösök, majd hatalmas éljenzés hullámai rázkódtatják meg a házak ablakait. Zászlók és kendők ezrei lobognak a levegőben és mindenfelől virágcső hull az úttestre.

Egy szakasz lovasrendőr lépett a menet élén.

Utánuk nyolc lovas kürtös és egy huszárszakasz következik. Mögöttük harminc lépésre a fővezér szárnysegéde. Magasházy László százados - majd egymagában Horthy Miklós, a fővezér lovagol. Néhány lépéssel hátrább Soós Károly tábornok, a vezérkar főnöke, a fővezérség törzskarának néhány tagja következik. És aztán jönnek a nemzeti csapatok ...

A Szent Gellért téren, a Gellért szálloda előtt Budapest rendőrkapitánya és polgármestere üdvözli Horthy Miklóst, aki komolyan, figyelemmel hallgatja a beszédet, majd rövid, kemény mondatokban így válaszol:

“ ... Mikor még messze voltunk innen, mikor még csak halvány reménysugár pislogott bennünk, hogy valaha fegyverrel a kezünkben viszontláthassuk ezt a megtévelyedett nagyvárost: átkoztuk és gyűlöltük! A távolból csak a szennyet, a nagy piszkot láttuk... Most tetemre hívom itt a Duna partján a magyar fővárost. Tetemre hívom az üldözést és mártíromságot a szenvedő szegény magyar testvéreink nevében... Ez a város megtagadta ezeréves múltját. Sárba tiporta a nemzet koronáját, a nemzet színeit és vörös rongyokba öltözködött. De mennél jobban közeledtünk, annál jobban olvadt le szívünkről a jég és mi készek vagyunk megbocsátani. “

Alighogy elhangzottak Horthy szavai, felcsendült a Himnusz. A fővezérség tisztelegve hallgatja a magyar imádságot.

A fellobogózott Ferenc József-híd gyalogjáróin és a Vámház körúton beláthatatlanra szaporodik a tömeg. Zászlót lobogtat, virágot szór, lelkesedik, éljenez...

Tízezrek ajkáról harsogva száll a fővezér neve... Mámoros, boldog arcok mindenfelé... Az egész város katonaindulóktól visszhangzik...

„A mieink, a mi katonáink!” - kiáltják lelkesen az emberek, és arcukon egy-egy örömkönnny pereg végig ...

Mialatt a csapatok katonás feszességgel menetelnek az Országház tér felé, a nemzeti hadsereg repülői ezerszámra szórják a magasból Horthy üzenetét a falú népéhez:

“Falu népe, falunk törzse, erényeink letéteményese, hozzád száll köszönetem és meleg üdvözetem a mai napon... Ha a te fehér házacskáidból kisugárzó őserő megtölti a kőpaloták és munkás házak lakóinak szívét is, akkor Magyarország nagyobb és hatalmasabb lesz, mint valaha... Horthy”

Az Alkotmány utcából tíz órakor kürtjel hallatszik, majd mind erősebb éljenzés vegyül a katonazene hangjai közé.

“Éljen Horthy Miklós!” és a fővezér fehér lován, kísérete élén, a térre érkezik. Az első tábori misét Cserhoch János hercegprímás mondja nagy segédlettel. A város összes harangjai megkondulnak. A Gellérthegyen eldördülnek az ágyúk... Következik a nemzeti zászló megáldása...

A fővezér ott áll a lépcsőn tengernagyi formaruhájában, sötétkék tengerészköpenyében. Küldöttségek jönnek-mennek... Az Országház teret kitöltik a magyar nemzeti hadsereg rohamsisakos gyalogos századai, a lovasság és a tüzérosztagok.

A fővezér ezen a napon lesz a magyar nép szellemi vezére...

A románok visszavonultak a demarkációs vonalra, maguk mögött hagyva a kifosztott országot. Elvittek mindent, ami csak leszerelhető. Elvitték a vasúti kocsiaiinkat, mozdonyainkat, egész autóparkunkat. Leszerelték az Elektromos Műveket, a fontosabb nagyüzemeket.

Nem volt elég a kommunizmus, pénzünk elértéktelenedése, hanem még ez a rabló hadjárat is ránk szabadult...

Az emberek éheztek, fáztak és keseregtek...

A Friedrich-kormány lemondott. Helyébe koncentrációs kabinet került Huszár Károllyal az élén. 1920. január végén tartották meg az első nemzetgyűlési választásokat, amelyekből a keresztény pártok és kisgazdapárt került ki győztesként.

A nemzetgyűlés 1920. március 1-én Horthy Miklóst választja meg Magyarország kormányzójává... Az osztrák-magyar flotta volt parancsnoka és a nemzeti hadsereg fővezére 141 szavazat közül 131-et kap.

Magyarország államfője leteszi a nemzetgyűlés színe előtt az esküt és az újjáépítés nagy munkája meg kezdődik ...

A nemzeti hadsereg születéséről két részben kivonatot közöltünk Marjay Frigyes: "Szegedtől Uzsokig ... 1919 - 1939" című könyvéből, melyet a Királyi Magyar Egyetemi Nyomda adott ki 1939-ben.

Ezt a könyvet az Ideiglenes Nemzeti Kormány 530- 1945. M.E. számú rendelete alapján 1945. április 28- án fasiszta szellemű és szovjetellenes sajtótermékek megsemmisítő listájára tette. A könyvet elkobozták.

Forrás: Hadak Útján, 2004. július-augusztus

Közéleti naplójegyzet

Horthy szoboravatás 2017. Budapest

Engem is megtisztelt a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület elnöke vitéz Ságvári Pál alezredes úr azzal a felkéréssel, hogy vegyek részt a június 17-re Óbudán tartandó Horthy Miklós szoboravató ünnepségen csendőregyenruhában. Elöttem is ismert, hogy Csendőr Egyesületünk nagy tiszteletben tartja és ápolja vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzó úr emlékét. Ezért a nagy hőség ellenére, mint minden alkalommal, örömmel eleget tettem a felkérésnek, hogy díszőrként vegyek részt a szoboravató ünnepségen.

A meghirdetett 16 óra helyett egy jó órával korábban érkeztem a helyszínre.(Attila Hotel) A másik tiszteletbeli csendőr bajtársammal volt időnk tanulmányozni a „terepet”.Az első benyomásom az volt, hogy sok rendőr és tüntető vette körül az épületegyüttest. Az utóbbiak már du. 2-től hangoskodtak és az ünnepség kezdetére teli torokkal, nyomdafestéket nem tűrő szavakkal szidalmazták a szoboravatásra érkezőket.

A kivezényelt rendőri erők háromsoros rendben védték a felavatandó szobornak helyt adó Hotel parkját és az odavezető utcákat. Engem is, miután igazoltam magam, (csendőrkisegítő, meghívó) a rendőrök m. kir. csendőr egyenruhában, csendőrkalapban, derékszíj, fehér kesztyűben, készségesen beengedtek a helyszínre. A résztvevő bajtársi közösségek közül kiemelem a jobbik féle Új Magyar Gárda, az 56-os Nemzetőrség és a Horthy Miklós Társaság embereit.

Az egyre erősödő tüntetői zavargás miatt, a szoboravatás egy órás késéssel kezdődött és az ünnepi szónokok is alig tudták elmondani köszöntőjüket. Véleményem szerint Soros György által fizetett tüntetők lehettek a felheccelt tömeg szószólói. Olyan személyek, akik néhány éve, már a Szabadság-téri református Hazatérés Temploma területén tartott Horthy szoboravatáson is igyekeztek megakadályozni a szoboravatást. Akkor is kivezényelt rendőrök védték a rendezvényt és a vallásos híveket. Itt is mintegy forgatókönyv szerint zajongtak, ordítoztak. Ott voltak a „sípolók” is, akik órákon át fújták sípjukat. De volt, aki dobbal ment oda és teljes erőből verte a dobot órákon át. A tüntetők (én csürhének nevezem) habzó szájjal szidalmazták a Kormányzó urat, az Orbán kormányt és természetesen minket, csendőröket is gyaláztak!

Mindezek ellenére, bár megzavarták a tüntetők az ünnepséget, a szervezőket is, köszönetet mondok a meghívásért, a szoboravatás szervezőinek, a kivezényelt rendőri egységnek és örömmel jelentem, hogy Budapesten ismét egy új Horthy Miklós szobor emlékeztet Trianon után szétmarcangolt és megcsönkített hazánk újjáépítőjére, védelmezőjére. A magyarok Istene áldja meg emlékét!

Budapest, 2017. június 20.

Híven, becsülettel, vitézül!

Nagy Sándor Zoltán
tb. csendőr főtörzsőrmester

BESEDÉST MŰKÖD:

PATRUBÁNY MIKLÓS
A MAGYAR KISZÖVETSÉGEK ELNÖKE
ZETÉNYI CSUKÁS FERENC
A HORTHY MIKLÓS TUDOMÁNYOS ÉRTÉKELŐ

KUBINYI TAMÁS
RS

VITÉZ HUNYADI LÁSZLÓ
A HORTHY MIKLÓS TUDOMÁNYOS ÉRTÉKELŐ

DR. RAFFAY ERNŐ
JURISTA

DR. GRÓF BETHLEN ISTVÁN



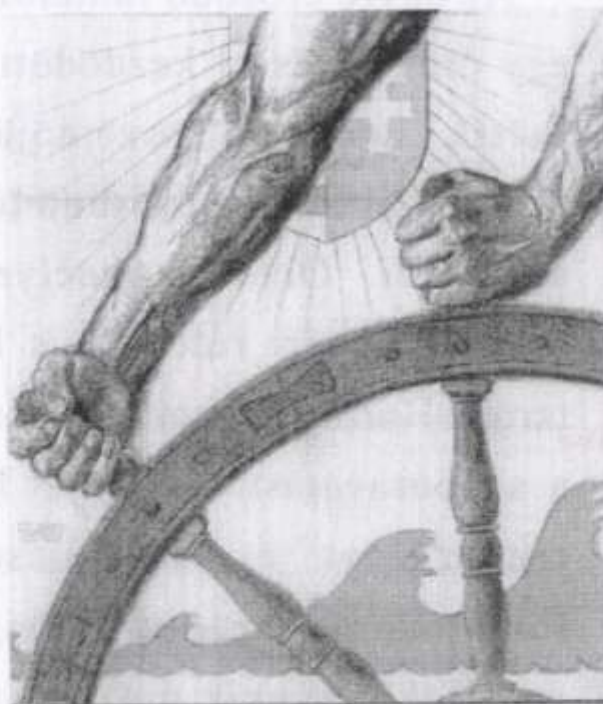
ÁBRÉKÖZÖDŐK:

VESZTERGÁM MIKLÓS
TUDOMÁNYOS

BOKOR JÁNOS

RS
PUBLIK ANTAL
TUDOMÁNYOS

AZ ESEMÉNY SZERVEZŐI: DR. BOKOR
KLENYI TIBOR ÉS KÖNYVÍVŐ AZ ESEMÉNY HÍRŐZÉSI KÖZPONTJAI ELNÖKEI



HORTHY!



TELJELETTEL MEGHÍVJUK ÖNT

2017. JÚNIUS 17-ÉN, 16 ÓRÁKOR
AZ AITILA NAGYKIRÁLY HOTEL UDVARÁN
(1059 BUDAPEST, AITILA U. 19.)

FELÁLLÍTANDÓ

VITÉZ MAGYAROK

HORTHY MIKLÓS

KOMMUNIZMUS
MELLSZOBORNAK FELAVHTÁSÁRA.

AZ ESEMÉNY SZERVEZŐI:
A HORTHY CSALÁD

AZ ESEMÉNY MEGRENDELŐI: DR. SCIENTIÓR
HEGEDŰS LÓRÁND REP. LELKESZ
DOKI ATYA

AZ ÜNNEPSÉGET MEGNYITJA AZ AITILA HOTEL BUDAPESTEN
BÁRDOSI FERENC
A RENDEZVÉNY HÁZTARTÓJA
VASS HILDA

Jelentés a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület küldött közgyűléséről

Egyesületünk elnöksége a vonatkozó un. civil törvény rendelkezései szerint 2017. május 4.-re küldött közgyűlést hívott össze, amelyet Budapesten a Kerepesi úti HM objektumban tartottunk.

Napirenden a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület 2016 évi munkájának értékelése volt.

Részleteiben: A beérkezés, regisztráció, rendezvény tisztségviselőinek megválasztása után elénekeltük a Magyar Himnuszt és a Csendőrindulót. v. Ságvári Pál elnök köszöntötte a küldöttgyűlés résztvevőit (24 fő), akik az igazolt 3 fő távollevő kivételével időben beérkeztek, ezért megállapította, hogy a küldöttgyűlés határozatképes és megkezdheti munkáját. Az egyhangú szavazással elfogadott napirend szerint a küldöttek meghallgatták az elnökség beszámoló jelentéseit.

Elsőként az Egyesület 2016 évi szervezeti életéről v. Ságvári Pál elnök számolt be.

Jelentette, hogy a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület (MCSBE) 2016 évben is törvényes keretek között, társadalmi szervezetként eredményesen és folyamatosan működött, mint a m. kir. Csendőrség magyarországi erkölcsi örököse, ügyének folytatója. Ennek során minden területen betartotta

a vonatkozó törvények, jogszabályok (civil törvény, számviteli törvény és a kapcsolódó tv-ek), valamint az Egyesületi Alapszabály rendelkezéseit. A 10 tagú elnökség rendszeresen ülésezett, hozott határozataihoz a küldöttgyűlés jóváhagyását kérjük (személyi, szervezeti ügyek).

Az egyesületi élet középpontjában, 2016 évben is a m. kir. csendőrség hagyományainak ápolása szerepelt. Ennek érdekében sikeres központi csendőrnapot és számos hagyományőrző rendezvényt szerveztünk Budapesten és több vidéki településen.

Kiemelt rendezvényként az 1956-os forradalom és szabadságharc 60.-ik évfordulójának tiszteletére koszorúzással egybekötött emléknapot tartottunk.

15 fős csendőr díszalegységgel részt vettünk Szent István Napon, a Szentmisén és azt követő Szent jobb Körmeneten.

Részt vettünk az ópusztaszeri Nemzeti Emlékparkban létrehozott Csendőr Emlékszoba avatásán. Szakmai tanácsokkal, csendőrségi tárgyi emlékekkel, több tízezer forint pénzbeli adománnyal segítettük az emlékszoba megnyitását. Ópusztaszeren a MCSBE állományát hét tb. csendőr képviselte, 3 fő cső. egyenruhában.

Megkoszorúztuk az 1919-ben mártírhalált halt Fery Oszkár csendőraltábornagy és kivégzett tisztársainak emlékhelyét Budapesten.

Püspökladányban is emléknapot tartottunk Tóth László tb. csendőrőrs parancsnok szervezésében.

Szécsényben augusztus 16-18-án Kovács Antal őrsparancsnok szervezésével sikeres tiszteletbeli csendőr bajtársi találkozón vettünk részt, megkoszorúztuk a Trianoni emlékoszlopot, meglátogattuk a város és Nógrád-megye történelmi nevezetességeit.

Három településen segítettük a rendvédelmi kiállítást (Dr. Gulyás István gyűjteménye, csendőr díszőrséget adtunk).

Képviseletük a csendőrséget más bajtársi szervezetek rendezvényein, mint Doni áttörés, Hősök Napja, Bp., Kenderes, Letkés, (Szent László Hadosztály) Pécel, Árpád vonal, Trianoni emléknapi, Szent István Nap, 1956-os Forradalom évforduló stb.

Folyamatosan működtetjük a MCSBE Honlapját és kiadtuk a Magyar Csendőr-t közel 1000 példányban, amelyeket postai úton küldtünk hazai és külföldön élő tagjainknak, szimpatizánsaink részére. Szervezeti vonatkozásban: az Egyesület 12 fő új jelentkező felvételével, és az 58. számú tb. cső. őrssel (pk. Kovács Antal tb. cső. főhadnagy) tovább erősödött. Fegyelmi eljárást senki ellen nem kellett indítani. Azonban közel 30 fő felszólítást kapott elmaradt tagdíjának rendezésére. Kiemelkedő munkásságuk elismeréséül a Csendőrnapi 10 fő részesült elismerésben, kitüntetésben (Haza Szolgálatáért ÉrdemKereszt). Az elnök bajtárs köszönetet mondott az elnökségnek, a tagságnak munkájukért, hűségükért és a szimpatizánsok támogatásáért.

Összességében a MCSBE 2016 évben eredményesen működött és tovább ápolta a m. kir. Csendőrség hagyományait, munkájával segítette a Csendőrség népszerűsítését. Kérte a küldötteket a jelentés megvitatására és elfogadására.

2. A MCSBE 2016 évi pénzügyi beszámoló jelentését Bánsági Miklós gazdasági vezető tartotta. A 17 oldalas írásos jelentés részletesen tartalmazta a MCSBE teljes pénzügyi-banki bevételi-kiadási és gazdálkodási adatait.

Bevétel a tagdíjakból, adományokból, kiadványok bevételeiből, banki kamatokból származott, összesen 628,288 Ft. 441.500 Ft befizetett adományokból!

Kiadási tétel: 2016 évi kiadások összege: 801. 405 Ft. A kifizetések az Egyesület működési költségei, takarékosak, jogszerűek és szükségesek voltak. A legjelentősebb kiadási tétel az emelkedő nyomdai költségek 385.900 Ft és 99.710 Ft postai költség terhelte az Egyesület költségvetését. Egyéb kiadási tételek az előző évi kiadásoknál takarékosabbak voltak. (irodaszerek, koszorúk vásárlása, telefon használat, terem bérletdíj, BEOSZ tagdíj, internetes költség, cső-ségi felszerelés kiegészítés, banki költségek).

Az Egyesület gazdálkodása és pénzügyi nyilvántartásai mindenben megfelelnek a hatályos számviteli törvény előírásainak. A MCSBE bevételi-kiadási tételek különbözetét 2016 évben (173.117 Ft) pénzügyi megtakarításaiból tudta fedezni az Egyesület. A MCSBE-nek pénzügyi tartozása, követelése nincs. A kötelező adóbevallást, statisztikai jelentést időben megtette az Egyesület.

A jelentés végén Bánsági Miklós bajtárs rámutatott a tagdíjfizetés körüli problémákra és javaslatot tett a kötelező 2500 Ft emelésére (évi 3000Ft.-ra). Javasolta, hogy a 3 éve tagdíjat nem fizetőknek az Alapszabály rendelkezése szerint, felszólítás után meg kell szüntetni a tagsági viszonyát. Kérte a jelentés megvitatását és elfogadását.

Felügyelő Bizottság (FEB) jelentése

A FEB elnökének (v. Matolcsi András) betegsége miatt vitéz Fonyódi László FEB alelnök jelentett a küldöttgyűlésnek.

A MCSBE FEB-a mint az Egyesület belső felügyeleti szerve, 2016 évben is vizsgálta a MCSBE működését, az elnökség munkáját és az Egyesület gazdálkodásának rendjét. A FEB megállapította és jelenti, hogy a MCSBE működése során mindenben betartja az Alapszabály, és a törvények előírásait, az elnökség folyamatosan és jól irányítja a szervezetet. Mindent megtesz a m. kir. Csendőrség hagyományainak ápolásáért és a Csendőrség jó hírnevének visszaállításáért. Jó kapcsolatot alakított ki működési területén több állami, önkormányzati, egyházi, honvédségi, rendőrségi és társ bajtársi szervezetekkel. Velük jól együttműködve fejleszti a MCSBE arculatát, ismertségét. Ezért külön köszönet illeti az elnökséget és tagság felé is elismerését, fejezi ki a programokban történő aktív és hatékony részvételért, az elnökség munkájának önzetlen

támogatásáért. A FEB egyetért az elnökség évközben hozott határozataival, személyi döntéseivel. A küldöttek felé javasolja azok és a MCSBE 2017-es évi munka programjának, költségvetési tervének szíves elfogadását, támogatását.

Hozzászólások, határozathozatal

A beszámoló jelentéseket követően hét küldött kért szót: Balog Tamás, v. Béres Sándor, dr. Horváth László, László Péter, Láziné Ecsédi Magdolna, dr. Gulyás István, dr. Francsics Ottó.

Hozzászólásaikban megerősítették azonosulásaikat az elnökség munkájával, jelentéseivel, egyetértének a FEB beszámoló jelentésével. Támogatják a jelentések megállapításait, valamint a MCSBE 2017-es év programjait pénzügyi tervét. Azokat küldötteként elfogadják. Mindenben megerősítették az elnökség 2016 évben hozott személyi szervezeti döntéseit. Kiemelték az Egyesület jó összefogását, pártpolitika mentes, bajtársias szellemét, amelyek zajos világunkban nélkülözhetetlenek a MCSBE hazafias célkitűzéseinek megvalósításához.

Válaszadás utána szavazás során a küldöttgyűlés egyhangú szavazással tartózkodás, ellenszavazat nélkül elfogadta a MCSBE 2016 évi munkájáról szóló beszámolójelentéseket és a 2017 évi programot, pénzügyi tervet. A MCSBE 2017. május 4.-i küldöttközgyűlése bajtársias hangulatban, az elnök köszönetével, jókívánságaival és a Székely Himnusz eléneklésével fejeződött be a Kerepesi úti laktanyában.

Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület elnökség

Csendőrök a Rendőrnapon

Társadalmunk elismeréseként 1991-től a Magyar Rendőrség tiszteletére minden év április 24.-ét (Szent György napja) Rendőr Napként tarjuk számon Magyarországon. Emlékeztetve a híres középkori Sárkányölő Szent György lovagra, a szegények védelmezőjére, az igazság bajnokára, kinek szellemiségét vállalta fel a mai Magyar Rendőrség.

E napon a Magyar Rendőrség teljes állományát köszöntjük és a médiumok is nagyobb figyelmet fordítanak a Magyar Rendőrség munkájának bemutatására, népszerűsítésére. Az ünnepség jegyében az Országos Rendőr Főkapitány intézkedése szerint az ORFK és minden megyei, járási kapitányság ünnepi állománygyűlést, többségük rendőrségi bemutatókat is szervez. Az utóbbiakra meghívják a lakosságot is. Az érdeklődő állampolgárok közelebbről megismerhetik a különleges rendőri erők látványos bemutatóit, a rendőrkutyák ügyességét, találkozhatnak rendőrségi felszerelésekkel, ruházattal, járművekkel, fegyverekkel és a gyermekek részére ügyességi közlekedési versenyeket is szerveznek a legtöbb rendőrnapi bemutatón. Ezek a nyílt napok hozzájárulhatnak a civil polgári lakosság-rendőrség közötti bizalom javításához.

A teljes rendőri állomány részére ez a nap, jellegénél fogva, a szolgálat kivételével, munkaszüneti nap és a főkapitányságokon, kapitányságokon hagyományosan ünnepi állománygyűléseket tartanak. Ezekre saját állományukon kívül, esetenként nyugállományú rendőröket, a régióban állomásozó honvéd parancsnokságok, társfegyveres testületek képviselőit, köztisztviselőket álló közéleti személyeket is meghívják az adott rendőri vezetők.

2017. április 25.-re én is meghívást kaptam Dr. Tarcsa Csaba rendőr dandártábornok úrtól Veszprém Megye rendőr főkapitányától. Azzal a felkéréssel, hogy a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület képviselőjeként, társasági öltözetben, néhány bajtársammal csendőr egyenruhában vegyünk részt az ünnepi állománygyűlésen és azt követő fogadáson. Köszönettel elfogadtuk a szívélyes meghívást. Dr. Gulyás István bajtársammal, elnökségünk tagjával, vitéz Németh Zsolt tb. csendőr-törzsőrmester és Balog Tamás tb. csendőrőrmester bajtársakkal (ők kifogástalan m. kir. csendőrségi öltözetben) jelentünk meg a főkapitányságon. Az ünnepség tiszteletére Dr. Gulyás István Bajtársunk magángyűjteményéből rendvédelmi kiállítás készült és bemutatásra került az épület aulájában.

Beérkezésünkkel a főkapitány úr megbízásából Bognár Éva rendőr százados úrhölgy munkatársaival, kitüntető figyelemmel, szívélyességgel fogadott minket. Bemutatták a főkapitányság szervezetét, főbb szolgálati helyeit és elkísértek az állománygyűlésre, ahol résztvevők kifogástalan ünnepi öltözetben jelentek meg. Katonás vigyázásban fogadták az érkező előljárót. Az ünnepi parancs méltatta a szolgálatteljesítésben kitűnt állomány, az

alárendelt kapitányságok, rendőrőrsök példás munkáját. Többen elismeréseket, kitüntetésekkel vehettek át. Az ünnepség után megtekintettük a látványos rendvédelmi kiállítást, meghallgattuk Dr. Gulyás István bajtársunk méltató szavait a rendőrség, és a csendőrség történetéről.

Az állófogadáson kötetlen beszélgetést folytattunk Dr. Tarcsa Csaba tábornok úrral és vezető munkatársaival. Nagy érdeklődéssel és elismeréssel hallgatták a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesületről tartott rövid tájékoztatómat. Csendőrség ügyével kapcsolatos munkásságunkért elismerésüket fejezték ki. A beszélgetés során megismerhettük, hogy Veszprém megye rendőrsége a közbiztonság területén a megyék közül dobogós helyet ért el, bűnfelderítési mutatói dicséretesek. A közrend és közbiztonság fenntartásában, életellenes és vagyon elleni bűncselekmények felderítésében elérték a m. kir. csendőrség eredményességi mutatóit!

Ismereteim szerint 1945 óta olyan Rendőrnapi ünnepség ebben az országban még nem volt, amikor csendőr, illetve a volt magyar királyi csendőrség mai magyarországi képviselői meghívást kaptak rendőrnapi ünnepségre! Kivétel 2016. Az ORFK meghívására részt vettem a központi Rendőrnapi ünnepségen a Teve utcai székházban. Ilyen eset korábban politikai okok miatt elképzelhetetlen volt! Mert a CSENDŐR évtizedekig a rendszer hazugságai miatt szitokszónak számított! A m. kir. csendőrséget a szovjet szuronyok árnyékában hatalomra került, mára bukott rendszer képviselői anno 1945-ben, törvénytelenül feloszlatták, a csendőrség becsületét, érdemeit igyekeztek sárba tiporni!

Állományának nagy részét bebörtönözték, kényszermunkatáborokba hurcolták, megkínózták, agyonverték, börtönbe vetették, sokukat minden törvényes eljárás nélkül kivégeztek! A saját hazájukban üldözött csendőrök többsége évtizedekig rendőri felügyelet alatt állt! Egyedüli bűnük az volt, hogy csendőrként tisztességgel és becsületesen szolgálták a hazát! 1881-1945 között békében és a háborúban jelszavuk szerint Híven, Becsülettel, Vitézül! Megbízhatóan védelmezték a magyar lakosság békéjét, nyugalmát, biztonságát! Különösen a „vidéki” településeken a magyar falvakban, tanyavilágban, a m. kir. Rendőrség Budapesten és a városokban! A csendőrök a bűnelkövetőkre törvényes eszközökkel, könyörtelenül lecsaptak, erkölcsileg, anyagi vonatkozásban is megvesztegethetetlenek voltak! A m. kir. csendőrség a kanadai lovascsendőrséggel együtt világelsők voltak a közbiztonság fenntartásában. A M. kir. Csendőrség bűnfelderítési mutatói hosszú évtizedekig 90 %-os voltak. Ezért és nem csupán a kakastollas kalapjukra voltak büszkék. Kiváló szolgálati eredményeiket és tekintélyüket minden helyzetben, háborúban és békében is kemény helytállásukkal érték el!

Akik megásták a csendőrség sírját anno 1945-ben, úgy ítélték meg, hogy nemzethűségük, hazafiságuk, keresztény hitük miatt nem lehet a magyar csendőrt a kommunisták ízlése szerint "átnevelni." Ezért a Testületet minden eszközzel igyekeztek lejáratni, rágalmazni, mocskolni. A közvélemény felé törvénytelen, rendelettel hozott döntésük jogszerűségét igazolni, mert az „ideiglenes nemzetgyűlés”-t, amire hivatkoztak, 1944 decemberben valójában senki nem választotta meg, a szovjet bérenceket sem.

Mindezek ellenére a m. kir. csendőrség emléke, szellemisége, szakmaisága napjainkban is tovább él a nemzet emlékezetében! Sokan, nem nosztalgiából, visszasírják a derék, hűséges csendőröket! Különösen azokban a térségekben ahol sajnos, máig tűrhetetlen a közbiztonság állapota. Nagyon sokan sem életüket, sem anyagi értékeiket nem érzik biztonságban, az országban. Nem csupán a migrációs veszélyek miatt. Sokkal mélyebbek a közbiztonsággal, a rendvédelemmel összefüggő gondok társadalmi, gazdasági gyökerei annál, hogy a mindenkori döntéshozók az „asztal alá” söpörjék azokat!

Megtisztelő volt számunkra, hogy a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület képviselőjében ott lehettünk rendőr bajtársaink, barátaink között egy kiemelkedő rendőrségi ünnepségen. A veszprémi Rendőrnapon arra is lehetőségünk volt, hogy a fenti kérdésekről is beszéljünk meghívóinkkal.

Bajtársi tisztelettel gratulálunk a veszprémi rendőr-főkapitányság teljes állománya elért eredményeihez! További sikereket kívánva abban is egyetértettünk, hogy Rendőrségünk, mai túlterhelése ellenére egyre eredményesebben teljesíti a Rendőrségi Törvény-ben megszabott kötelességeit. Azt kérjük, ott ahol lehetséges, munkájuk során hasznosítsák elődeik, (m. kir. állami rendőrség, m. kir. csendőrség) szakmai tapasztalatait. Mert az élet nagyot változott! Sok kérdésben bonyolultabbá válik, és túlmutatnak azokon a kérdéseken, melyeket évtizedekkel ezelőtt például a csendőrséggel kapcsolatban, besulykoltak az emberek fejébe még a Rendőrtiszti Főiskolán is. Azóta kinyílt a társadalom szeme, sokat változott önbecsülése. Látványos bizonyítéka annak, hogy a csendőrség képviselőjében a jó értelemben vendégei lehettünk a Magyar Rendőrségnek!

A veszprémi rendőrnapi találkozó tiszteletbeli csendőr bajtársaimmal együtt, tovább erősített abban a meggyőződésben, hogy a volt m. kir. csendőrség tisztelete és emléke, nem idegen a mai rendőri állománytól. Kiváló közbiztonsági szolgálati tapasztalatait, állományának rendjét, fegyelmét, rendíthetetlen hazaszeretetét országunk, lakosságunk biztonságáért a mai rendőri vezetés és a Testület állományának többsége politikai felhangok nélkül példaképének tekinti. A m. kir. Csendőrség képviselőjében hálás köszönet érte!

vitéz Ságvári Pál ny. alezredes

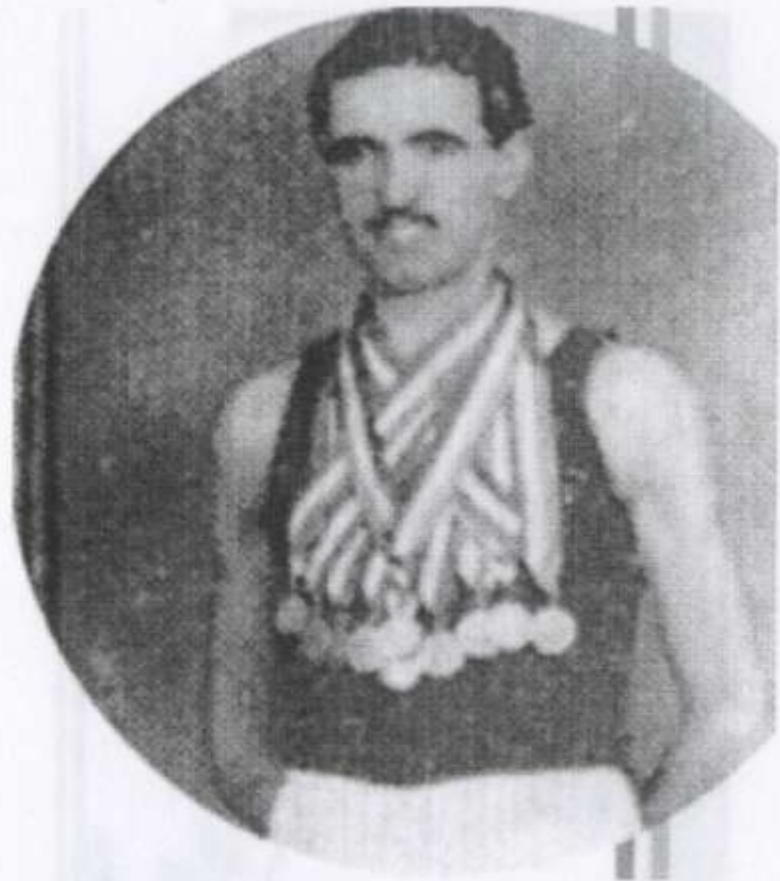


EMLÉKLAP

SERÉNYI ISTVÁN

EMLÉKVERSENY

MASZ Liga sorozat,
Veszprém, 2017. május 31.



Serényi István

1917-ben született Trencsénteplicen. Kiváló sporteredményeit veszprémi atlétaként érte el, ezért születésének 100. évfordulója alkalmából, 2017-ben nevezték el róla ezt a versenyt.

Középiskoláját Veszprémben, az egykori Felsőkereskedelmiben - mai Kossuth Lajos iskola - végezte, ott kezdett el sportolni. Ifjúsági versenyzőként kerületi és országos középiskolai bajnok. Az 1936-os berlini olimpia alkalmából első ízben megrendezett olimpiai lángstaféta tagja Komárom és Győr közötti egyik szakaszon.

Felnőttként ÉNy-Magyarországi válogatott, országos mezei-futó bajnokságon 3. helyezett, kerületi csúcstartó 5000 m-en és 3000 m akadályon. Legjobb eredménye: a Veszprémi MOVE színeiben 3000 m akadályon magyar bajnok 1943-ban.

1947-ben a mezei futás országos csapatversenyében tagja az aranyérmet nyert budapesti UTE-nek. Az 1948. évi londoni olimpiára készülő válogatott keret tagja.

A Veszprémi Hírlapnál újságíróként dolgozik, haditudósításai miatt 5 évre elítélik. 1949-ben Ausztriába, majd 1956 nyarán az USA-ba emigrál.

Az emigrációban folytatta a "futást", de ekkor már nem helyezésért, hanem hazája szabadságáért futott. "A hazáért való küzdelemben meghalni lehet, de elfáradni nem szabad!" - ebben a szellemben élt.

Emlékezve az 1956-os forradalomra "Freedom for Hungary" felirattal a mezén futott 1960 októberében New Yorktól Washingtonig (360 km)

8 napig futott, naponta lefutva a klasszikus maratoni távot.

1962-ben 74 nap alatt keresztül gyalogolta Amerikát San Franciscótól New Yorkig (5400 km), ezzel megdöntve az 1909-ben felállított 77 napos rekordot. Útközben mindenhol felhívta a figyelmet a magyar szabadságharcra.

95 éves korában a köztársasági elnök "a nemzet szolgálóját" a Magyar Érdemrend közép keresztje kitüntetésben részesítette. 98 évesen hunyt el Bécsben. Szeretett városában, Veszprémben, az alsóvárosi temetőben nyugszik.

Jelenleg Bécsben élő felesége 61 évig hű társa és legfőbb támogatója volt.

Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület (MCSBE)

főbb hírei, eseményei

(2017 03.30.-06.30.)

Március 30-ig

A Magyar Csendőr 2017 első szám postázása a tagság és előfizetők részére.

Április 25.

A Rendőr Nap alkalmából Dr. Tarcsa Csaba r. dandártábornok meghívására a MCSBE-t négy fős tb. csendőrdelegáció képviselte Veszprémben (erről szóló tudósítás a lapban és a honlapon olvasható).

Május 4.

Küldött közgyűlést tartottunk Budapesten a Kerepesi úti HM objektumban (részletes jelentés a lapban).

Május 5.

Püspökladányban a MCSBE 39. sz. tb. csendőrőrs Tóth László tb. csendőr törzsőrmester őrparancsnok szervezésében, a MCSBE elnökség képviseletében, megemlékezést tartott az 1919-ben vörös terroristák által meggyilkolt m. kir. csendőrök emlékére. (Tudósítás a MCSBE honlapján.)

Május 10.

A Vitézi Rend III. Országos Találkozóján (Bp. X. kerület Erzsébet Liget) a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesületet 8 fő, az elnökséget vitéz Harmatos László tb. csendőralhadnagy, elnökségi tag képviselte.

Június 17.

Az óbudai Horthy szoboravatáson, meghívásra a MCSBE-től 6 fő vett részt. Beszámoló jelentés a lapban Közéleti Naplójegyzet címen olvasható. A szervezők felkérésére, a rendezvényre a MCSBE 2 fő csendőr-díszőrt biztosított.

Értesítés

Az elnökség 2017. március 28.-án megtartott ülésén több személyi döntést hozott.

1. Kérelmére csendőrbajtársi közösségünkbe teljes jogú tagként felvételt nyert Németh Zita, Németh Ferenc m. kir. csendőr-főtörzsőrmester unokája (írása a Magyar Csendőr előző, márciusi számban jelent meg). Németh Zita az elnökség felkérésére Egyesület honlapjának szerkesztésében vesz részt. Bajtársként köszöntjük!

2. A MCSBE 36. sz. tiszteletbeli csendőrőrs márciusban megtartott állománygyűlésén elfogadott felterjesztésére, az elnökség javaslatára az Egyesület elnöke őrsparancsnokká kinevezte Dr. Károli Kálmán tb. csendőrfőhadnagy bajtársat, vitéz Vörösváczy Csaba és Gyöngyösi Imre tb. zászlós bajtársak, több éven át kifejtett érdemeik elismeréséül tb. csendőr őrsparancsnok helyettesei maradtak.

3. Hazafias érdemeinek elismeréséül az elnökség határozatára, a MCSBE elnöke 2017. február 14.-i visszamenőleges hatállyal Zilizi Tivadar tb. csendőr őrmestert a korábban megszűnt 1. számú tb. csendőrőrs új elnevezésében, Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület 1. számú Felvidéki tb. csendőrőrs parancsnokává kinevezte.

4. Az elnökség határozatára a MCSBE elnöke, betegségéből felgyógyult kisvidi Simon Ferenc tb. csendőr törzsőrmestert a MCSBE 41. számú v. Pétervári János csendőrőrs parancsnoki tisztségében megerősítette.

A fenti személyi döntésekben érintett bajtársainkat tisztelettel köszöntjük, a m. kir. csendőrség hagyományainak ápolásában, hazafias munkásságukhoz jó egészséget és Isten áldását kérjük!
MCSBE elnöksége

5. Az elnökség határozatára a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület ez évben is, 2017. augusztus 20.-án Szent István Napján, részt vesz a Budapesti Szent István Bazilika előtt tartandó szentmisén és azt követő Szent Jobb Körmeneten. A körmeneten csapatzászlóval, hagyományos csendőregyenruhában ill. Bocskay öltözetben veszünk részt! Felkérjük bajtársainkat az időben történő jelentkezésre.

Ezért 2017. július 30-ig a 06 30/583-8011 (Ságvári Pál elnök) 06 30/616-4731 (Bazsó Lajos alelnök) telefonszámokon várjuk jelentkezéseiket. Külön felkérjük a csendőregyenruhával rendelkező és munkaviszonyban álló bajtársainkat, munkáltatójuktól időben kérjék a szabadnapot, amely egyébként is munkaszüneti nap az országban.

6. Azon bajtársainknak, akik augusztus 20.-án, az ünnepségen és későbbi rendezvényeinken szabályos és új csendőr egyenruhában szeretnének részt venni, rendelkeznek elegendő saját "ruházati kerettel", vegyék fel a kapcsolatot a veszprémi Méretes Ruházati Kft-vel (csendőr öltöny) megrendelhető: 06-30/2040-773 mobil számon (Tatai Tamás) vagy Egyenruha Szalon 1126 Bp. Kiss János altábornagy u. 43. Tel/fax: 06-1/375-2744 számon (Török Tibor). Készítés, méretre igazítás, javítás a szolgáltatás. Komplet csendőrkalap rendelhető Bathó József úr cégénél. Telefon: 06-30/2578-970 számon (utánvétellel is szállít). Rendelésnél MCSBE tagság igazolásával árendedmény lehetséges!

7. Az elnökség hálás köszönetét fejezi ki Egyesületünk hűséges tagságának és szimpatizánsainknak rendezvényeinken történő megjelenéseikért, adományaik bankszámlánkra történő átutalásaiért, befizetéseikért, az Alapszabályban vállalt kötelezettségeiknek az átlagon felüli teljesítéséért!

8. Az elnökség felkéri azon tagtársainkat, bajtársainkat, akik az Alapszabály rendelkezései ellenére rendezvényeinken nem vesznek részt, kötelező tagdíjukat évek óta, illetve az első félévben bármilyen okok miatt nem rendezték, ennek haladéktalanul tegyenek eleget. A Küldöttgyűlés felhatalmazta az elnökséget arra is, hogy a tagdíjak huzamosabb idő óta történő elmaradása esetén, az illető személyek tagsági viszonyát 2017 évéig megszüntesse. Erről külön értesítést küldünk!

9. A küldöttgyűlés határozata szerint az Egyesület működési költségeinek jelentős emelkedése miatt, (nyomdai és posta költségek) az éves tagdíj 2017. július 1-től 2500 forint helyett, 3000 forintra emelkedett. Kérjük bajtársaink szíves megértését és támogatását!

10. Jelentéseik és beküldött írásaik egy részét anyagtorlódás miatt későbbi számainkban közöljük.

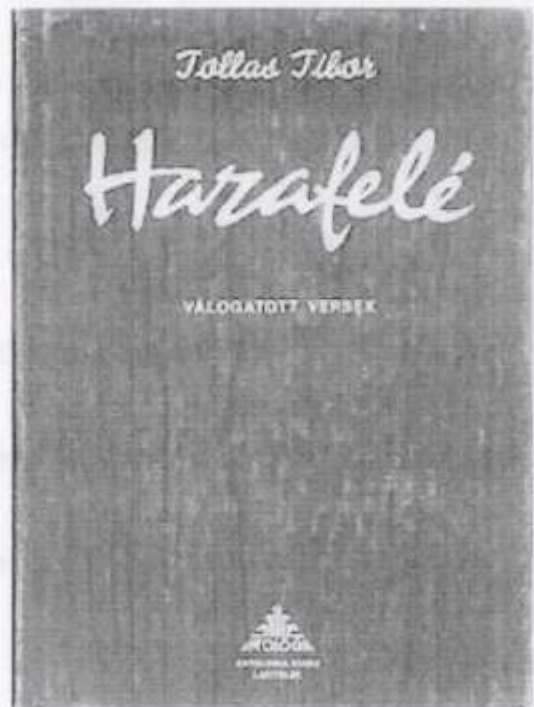
Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület elnöksége

Lapzárta: 2017. június 26.

Könyvajánló

TOLLAS TIBOR

Hazafelé



TOLLAS TIBOR

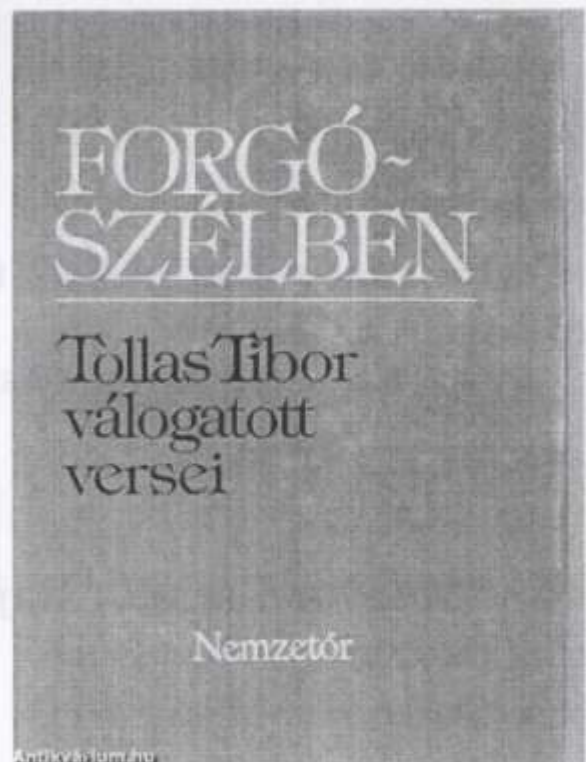
Varázskör

Válogatott versek.

TOLLAS TIBOR

Forgószélben

Válogatott versek.



TOLLAS Tibor:
Varázskör – Forgószélben – Hazafelé
válogatott versei.

Bp., 1989. Katalizátor Iroda.

Katonai iskolákban tanult (Soproni Honvéd Reáliskola, Ludovika Akadémia). 1941-ben hadnaggyá avatták. A második világháborúban, és utána még két évig honvédtisztként szolgált. 1944-ben beregszászi zsidó gettó őrtisztjeként csendőr főhadnagyként teljesített szolgálatot. 1945 tavaszán mindkét kezére megsebesült. 1947-ben háborús bűnök elkövetése miatt letartóztatták, a népbíróság elítélte; 9 évig a Gyűjtőfogházban, a váci börtönben és a tatabányai bányamunkatáborban raboskodott. 1956 júliusában szabadult, az 1956-os forradalomban budapesti Nemzetőrség összekötő tisztjeként vett részt. 1956. december 1-jén egykori rabtársaival (Füveskert-csoport) megalapította az egyik legnagyobb hatású emigráns irodalmi lapot, a Nemzetőrt, melynek negyven éven át főszerkesztője volt.

Fotók a M. Kir. Csendőrségről és a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület életéből



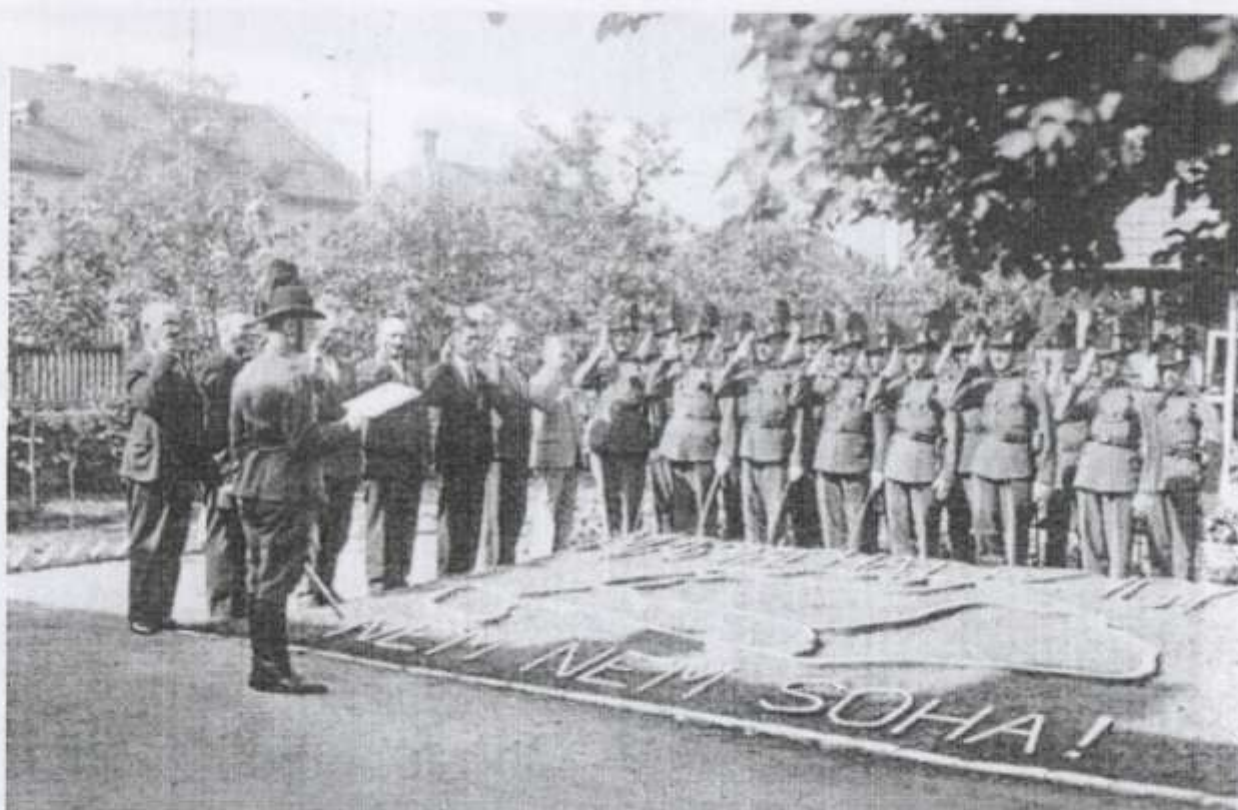
**A kiskunhalasi lovastanosztály egyik szakasza egy katonai
ünnepélyen**



**Hangodi János csendőr
főtörzsőrmester
őrparancsnok**



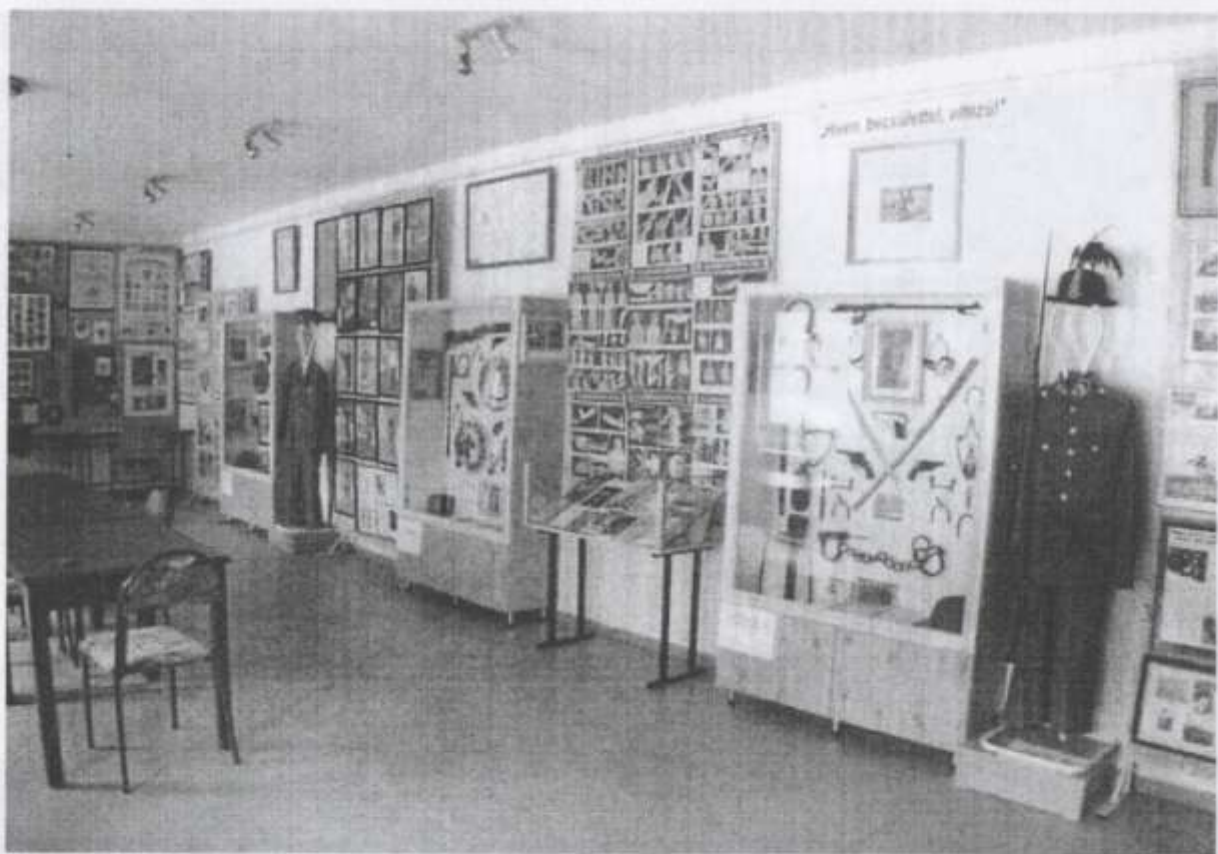
**Magyar csendőrök Komáromban 1938-ban
(Magyar Nemzet 2016. június 18.)**



**Emlékezés a trianoni gyásznapon
a törökszentmiklósi lovasórsön 1942.**



**MCSBE tb. csendőrei
2016. Ópusztaszer**



Csendőrségi kiállítás Dr. Gulyás István gyűjteményéből

Tartalomjegyzék

Hősök Napja	3
Emlékezzünk az I-II. Világháború csendőr hőseire	8
Milotára fájt a foguk	12
Tollas Tibor csendőr főhadnagy emlékére	17
Katona volt-e a Magyar Csendőr?	22
Bebádogoztak minden ablakot Tollas Tibor verse	27
A vaskezű Rádai II. rész	30
Megemlékezés Püspökladányban	34
Gulág emlékmű avatás Várpalotán	36
A Nemzeti Hadsereg születése II. rész	39
Közéleti naplójegyzet- Horthy szoboravatás 2017	48
Jelentés az Egyesület küldött közgyűléséről	51
Csendőrök a Rendőrnapon	57
Serényi István emlékverseny	63
A z M.Cs.B.E. hírei, eseményei	66
Könyvajánló	71
Fotók a M. Kir. Csendőrségről és a Magyar Csendőr Bajtársi Egyesület életéből	72

RENDET, BIZTONSÁGOT
A CSENDŐRSÉG
VISSZAÁLLÍTÁSÁVAL!



MAGYAR CSENDŐR BAJTÁRSI EGYESÜLET

MAGYAR CSENDŐR INDULÓ

Édes Hazám, magyar róna, magyar erdő, magyar vég,
Téged járlok éjjel-nappal, télen-nyáron, nagyon rég. Népem
biztonságát őrzöm megrendíthetetlenül, Érted élek, érted halok
magyar népem egyedül, Érted élek, érted halok, híven,
becsülettel, vitézül.

Száműzetés lett a sorsunk, idegen föld borul ránk, Ne
felejtsd el hű fiaid: érted éltek, szép Hazánk. Kakastollunk nem
leng többé, járőrbe már nem megyünk. Szeresd, őrizd kicsi
népünk, amikor már nem leszünk, Helyettünk is védjed őket,
erre kérünk Istenünk.

*Első versszak: FEJÉR Károly
Második versszak: v. KISS Gábor*